

Fremsat den 2. oktober 2019 af klima-, energi- og forsyningsministeren (Dan Jørgensen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om naturgasforsyning og lov om Energinet¹

(Gennemførelse af ændret gasdirektiv, præcisering af transmissionsselskabers ansvar for gasforsyningssikkerhed og præcisering af ekspropriationsadgang for gasinfrastruktur m.v.)

§ 1

I lov om naturgasforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1127 af 5. september 2018, som ændret ved § 2 i lov nr. 466 af 18. maj 2011 og § 3 i lov nr. 494 af 1. maj 2019, foretages følgende ændringer:

1. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/73/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for naturgas og om ophævelse af direktiv 2003/55/EF, EU-Tidende 2009, nr. L 211, side 94, som ændret ved direktiv 2019/692/EU af 17. april 2019 om ændring af direktiv 2009/73/EF om fælles regler for det indre marked for naturgas, EU-Tidende 2019, nr. L 117, side 1, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF, EU-Tidende 2009, nr. L 140, side 16, som ændret ved Rådets direktiv 2013/18/EU af 13. maj 2013 om tilpasning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 230, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/1513/EU af 9. september 2015 om ændring af direktiv 98/70/EF om kvaliteten af benzin og dieselolie og om ændring af direktiv 2009/28/EF om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder, EU-tidende 2015, nr. L 239, side 1.«

2. § 6, nr. 20, affattes således:

»20) Opstrømsanlæg: Opstrømsrørledningsnet og tilknyttet behandlingsanlæg på land, der drives samlet.«

3. § 6, nr. 27, ophæves.

Nr. 28 bliver herefter nr. 27.

4. I § 12, stk. 1, nr. 3, ændres »varetage forsyningssikkerheden« til: »varetage opgaver vedrørende forsyningssikkerheden«.

5. § 12, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Aftaler i medfør af stk. 1, nr. 4, der vedrører drift af transmissionsforbindelser mellem Danmark og et land uden for Den Europæiske Union, skal anmeldes til Forsyningstilsynet.«

6. I § 21, stk. 1 og 2, ændres »opstrømssystemer« til: »opstrømsanlæg«.

7. I § 37 d, stk. 1, 2. pkt., ændres »opstrømssystemvirksomhed« til: »opstrømsanlægsvirksomhed«.

8. Efter § 41 b indsættes i *kapitel 7*:

»§ 41 c. Forsyningstilsynet kan til energireguleringsmyndigheder i lande omfattet af Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, til Den Europæiske Unions Agentur for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder og til Europa-Kommissionen videregive oplysninger, som er omfattet af Forsyningstilsynets tavshedspligt efter forvaltningsloven, i det omfang det er nødvendigt for varetagelsen af

¹ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/692/EU af 17. april 2019 om ændring af direktiv 2009/73/EF om fælles regler for det indre marked for naturgas, EU-Tidende 2019, nr. L 117, side 1, og gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/73/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for naturgas og om ophævelse af direktiv 2003/55/EF, EU-Tidende 2009, nr. L 211, side 94.

Forsyningstilsynets, den modtagende energireguleringsmyndigheds, agenturets eller Europa-Kommissionens opgaver.

Stk. 2. Ved videregivelse af oplysninger efter stk. 1 skal Forsyningstilsynet betinge videregivelsen af, at oplysningerne

- 1) er omfattet af en tavshedspligt hos modtageren, som svarer til den, Forsyningstilsynet er undergivet efter forvaltningsloven, og
- 2) kun kan videregives af modtageren med udtrykkeligt samtykke fra Forsyningstilsynet, til det formål, som samtykket omfatter, og til personer, der er omfattet af en tavshedspligt, som svarer til den, Forsyningstilsynet er undergivet efter forvaltningsloven.«

9. I § 55, *stk. 1*, ændres »Til etablering af de nødvendige naturgastransmissionsanlæg for transmissionssekskabers virksomhed« til: »Til etablering og drift af de nødvendige naturgastransmissionsanlæg«.

10. I § 55 indsættes efter stk. 1 som nye stykker:

»*Stk. 2.* Til etablering og drift af de nødvendige opstrømsanlæg kan klima-, energi-, og forsyningsministeren, når almenvellet kræver det, tillade, at der iværksættes ekspropriation vedrørende fast ejendom.

Stk. 3. Til etablering og drift af de nødvendige tilslutninger af opgraderingsanlæg til naturgasforsyningsnettet, jf. § 35 a, stk. 1, kan klima-, energi- og forsyningsministeren for tilslutning til transmissionsnettet eller kommunalbestyrelsen for tilslutning til distributionsnettet, når almenvellet kræver det, og når der efter § 35 a, stk. 1, er opnået ret til tilslut-

ning, tillade, at der iværksættes ekspropriation vedrørende fast ejendom.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 4.

11. I § 55, *stk. 2*, der bliver stk. 4, ændres »stk. 1« til: »stk. 1 og 2«.

12. I § 55 indsættes som *stk. 5*:

»Ved ekspropriation for tilslutninger til distributionsnettet efter stk. 3 finder reglerne i kapitel 3 i lov om varmforsyning anvendelse. Ved ekspropriation for tilslutninger til transmissionsnettet efter stk. 3 finder reglerne i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom anvendelse.«

§ 2

I lov om Energinet, jf. lovbekendtgørelse nr. 997 af 27. juni 2018, som ændret ved § 1 i lov nr. 494 af 1. maj 2019, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »gasopstrømssystemvirksomhed« til: »gasopstrømsanlægsvirksomhed«.

2. I § 12, *stk. 1, nr. 2*, ændres »gasopstrømssystemer« til: »gasopstrømsanlæg«.

§ 3

Loven træder i kraft den 1. januar 2020.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
 - 2.1. Gennemførelse af ændringsdirektivet til gasdirektivet
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.2. Præcisering af transmissionselskabers ansvar vedrørende gasforsyningssikkerhed
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.3. Ekspropriation for gasinfrastruktur
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.1.1. Transmissionsniveau
 - 2.3.1.2. Distributionsniveau
 - 2.3.1.3 Ret til tilslutning af opgraderingsanlæg
 - 2.3.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.3.2.1. Transmissionsniveau og rådighedsindskrænkninger m.v.
 - 2.3.2.2. Transmissionsniveau og opstrøm
 - 2.3.2.3. Tilslutning af opgraderet biogas
 - 2.4. Forsyningstilsynets hjemmel til at videregive fortrolige oplysninger til myndigheder uden for Danmark
 - 2.4.1. Gældende ret
 - 2.4.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Miljømæssige konsekvenser
7. Forholdet til EU-retten
8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget indeholder forslag om ændring af lov om naturgasforsyning og lov om Energinet.

Lovforslaget vil for det første gennemføre krav om anmeldelse af aftaler om drift af transmissionsforbindelser til og fra tredjelande i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/692/EU af 17. april 2019 om ændring af direktiv 2009/73/EF om fælles regler for det indre marked for naturgas. Direktiv 2019/692/EU benævnes herefter ændringsdirektivet, og direktiv 2009/73/EF benævnes herefter gasdirektivet. Lovforslaget indeholder for det andet forslag til en præcisering af omfanget af et transmissionselskabs ansvar i

forhold til gasforsyningssikkerheden, for det tredje en præcisering af bestemmelser om ekspropriation for to typer gasinfrastruktur og for det fjerde et forslag af ordensmæssige hensyn vedrørende Forsyningstilsynets hjemmel til videregivelse af fortrolige oplysninger til myndigheder uden for Danmark. Herudover indeholder lovforslaget forslag til enkelte mindre ændringer af lov om naturgasforsyning af ordensmæssige hensyn, som også medfører forslag til tilsvarende mindre ordensmæssige ændringer af lov om Energinet.

Ændringsdirektivet har relationer til sagen om Nord Stream 2, der er en gastransmissionsforbindelse mellem Rusland og Tyskland. Ændringsdirektivets overordnede formål er at

præcisere anvendelsesområdet for gasdirektivet, så der sikres en fælleseuropæisk tilgang for sådanne gastransmissionsforbindelser. Med ændringsdirektivet og den fælleseuropæiske tilgang sikres fælles spilleregler på det indre marked, og forsyningssikkerheden forventes højnet. Således vil tredjelandsgastransmissionsforbindelser, der er beliggende inden for EU, nærmere bestemt inden for medlemsstaternes land- og søterritorium, være underlagt de samme regler, som gælder for gastransmissionsforbindelser inden for EU, det vil sige mellem EU-medlemsstater. Gasdirektivet er i Danmark gennemført i lov om naturgasforsyning og i regler udstedt i medfør af lov om naturgasforsyning. Lov om naturgasforsyning gælder på land, søterritoriet, i den eksklusive økonomiske zone og på dansk kontinentalsokkelsområde, hvorfor danske regler i høj grad allerede tager højde for direktivændringerne. Transmissionsforbindelser på dansk land- og søterritorium, der vil forbinde det danske gastransmissionssystem med tredjelande, er med andre ord allerede omfattet af lov om naturgasforsyning. Med lovforslaget foreslås dog en enkelt ændring af lov om naturgasforsyning for at gennemføre et nyt krav i ændringsdirektivet om, at tekniske aftaler om drift af transmissionsforbindelser til og fra tredjelande skal anmeldes til de regulerende myndigheder, det vil sige Forsyningstilsynet i Danmark. Ændringsdirektivet skal være gennemført i national ret senest den 24. februar 2020, men som følge af Danmarks engagement i forhandlingerne om en direktivændring, og dermed det danske ønske om en fælleseuropæisk løsning, vurderes det mest hensigtsmæssigt med en fremskyndet gennemførelse 1. januar 2020.

Gasforsyningssikkerheden vil i den forestående periode være udfordret med bortfald af den største naturgasforsyningskilde i forbindelse med nedlukningen og genopbygningen af Tyra-komplekset i den danske Nordsø. Der er derfor fundet behov for en tydeliggørelse af ansvaret for gasforsyningssikkerhed. Det følger af § 12, stk. 1, nr. 3, i lov om naturgasforsyning, at gasforsyningssikkerheden skal varetages af et transmissionselskab. Bestemmelsen foreslås ændret for at præcisere, at transmissionselskaber varetager visse opgaver vedrørende gasforsyningssikkerheden frem for at have eneansvar for gasforsyningssikkerheden. Baggrunden for forslaget om præcisering er EU-forordning nr. 2017/1938/EU af 25. oktober 2017 om foranstaltninger til opretholdelse af gasforsyningssikkerheden (herefter benævnt gasforsyningssikkerhedsforordningen), hvorefter gasforsyningssikkerheden er et fælles ansvar, der både påhviler myndighederne og naturgasforsyningsevirets virksomhederne (det vil sige også naturgasleverandører og købere af naturgas, de såkaldte transportkunder m.fl.) inden for deres respektive aktivitets- og kompetenceområder. Med lovforslaget vil der skabes bedre overensstemmelse mellem lov om naturgasforsyning og fællesansvaret for gasforsyningssikkerhed efter gasforsyningssikkerhedsforordningen.

Lovforslaget vil herudover præcisere lov om naturgasforsyning for så vidt angår ekspropriationsadgang for opstrømsanlæg og vil også indeholde en præcisering af ekspropriati-

onsadgangen for tilslutning af opgraderet biogas. Dansk gasinfrastruktur blev i overvejende grad etableret i 1980'erne, og der har ikke siden været væsentlige omfattende nyetablering af gasinfrastruktur i Danmark. I den mellemliggende periode fra 1980'erne til i dag er der i kraft af EU-reguleringen opstået juridiske sondringer mellem infrastrukturtyperne på transmissionsniveau på trods af de fysiske ligheder. Der sondres således mellem aktiviteter relateret til opstrøms- og transmissionsvirksomhed. Den EU-retlige sondring afspejles ikke i lov om naturgasforsynings nuværende bestemmelse om ekspropriation. Den oprindelige bestemmelse om ekspropriation fra 1972 er med mindre redaktionelle ændringer blevet videreført i den nyeste hovedlov fra 2000. Ekspropriationsbestemmelsen omfatter indholdsmæssigt også ekspropriation for opstrømsanlæg, selvom det ikke fremgår af ordlyden. Opstrøm er blevet juridisk udskilt fra transmission. Lovforslaget vil derfor præcisere, at ekspropriationsbestemmelsen også omfatter ekspropriation for opstrømsanlæg.

Med lovforslaget foreslås endvidere af ordensmæssige hensyn en bestemmelse, der vil indebære, at Forsyningstilsynets hjemmel til at videregive fortrolige oplysninger til energireguleringsmyndigheder i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS) fremgår af lov om naturgasforsyning. I dag er hjemlen forankret i en bestemmelse i lov om elforsyning for både el- og gassektoren, men vil med lovforslaget fremover fremgå direkte af lov om naturgasforsyning.

Endelig indeholder lovforslaget forslag om en række mindre, ordensmæssige ændringer af lov om naturgasforsyning og lov om Energinet.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Gennemførelse af ændringsdirektivet til gasdirektivet

2.1.1. Gældende ret

Den gældende bestemmelse i § 12, stk. 1, nr. 4, i lov om naturgasforsyning medfører, at transmissionselskaber skal samarbejde med andre transmissionselskaber i Danmark og udlandet om en effektiv udveksling af naturgas. I forbindelse hermed kan transmissionselskaberne blandt andet indgå tekniske aftaler om drift af sammenkoblingslinjer mellem to transmissionssystemer.

Den gældende bestemmelse i § 6, nr. 28, i lov om naturgasforsyning medfører, at transmissionselskaber er enhver fysisk eller juridisk person, der varetager transmissionsfunktionen.

Artikel 48 a i gasdirektivet er ny, jf. ændringsdirektivets artikel 1, nr. 8. Bestemmelsens 1. pkt. indebærer, at transmissionssystemoperatører eller andre økonomiske aktører kan opretholde eller indgå tekniske aftaler om spørgsmål vedrørende drift af transmissionslinjer mellem en medlemsstat og et tredjeland. Det fremgår endvidere af artikel 48 a, 2. pkt., at aftalerne skal være forenelige med EU-retten og relevante

afgørelser truffet af de nationale regulerende myndigheder i de berørte medlemsstater. De regulerende myndigheder i de berørte medlemsstater skal underrettes om sådanne aftaler. I Danmark er Forsyningstilsynet den regulerende myndighed i gasdirektivets forstand.

Der er ingen krav efter gældende ret om, at aftaler, der indgås med udenlandske transmissionsselskaber, herunder transmissionsselskaber i tredjelande, skal underrettes.

Den gældende bestemmelse i § 41 a, i lov om naturgasforsyning medfører, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter nærmere regler for, hvilke opgaver Forsyningstilsynet skal varetage generelt, herunder også regler for anmeldelser efter lovforslagets § 1, nr. 5.

2.1.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Artikel 48 a i gasdirektivet er en ny bestemmelse, der skal gennemføres i dansk lovgivning, i det omfang den ikke allerede er omfattet af gældende bestemmelser i lov om naturgasforsyning

Det vurderes, at artikel 48 a, 1. pkt., om muligheden for at indgå tekniske aftaler vedrørende drift af transmissionsforbindelser mellem en medlemsstat og et tredjeland er gennemført ved den gældende bestemmelse i § 12, stk. 1, nr. 4, i lov om naturgasforsyning. Gennemførelsen omfatter også ændringsdirektivets omtale af »andre økonomiske aktører«, der kan omfatte forskellige ejermæssige konstruktioner andre end ét ejertransmissionsselskab bag en given transmissionsforbindelse.

Der er i dag ikke indgået sådanne aftaler med tredjelande på transmissionsområdet.

Det fremgår endvidere af artikel 48 a, 2. pkt., at aftalerne skal være forenelige med EU-retten og relevante afgørelser truffet af de nationale regulerende myndigheder i de berørte medlemsstater. De regulerende myndigheder i de berørte medlemsstater skal underrettes om sådanne aftaler. Denne del er ikke gennemført i lov om naturgasforsyning.

Det foreslås, at der tilføjes en ny § 12, stk. 2, i lov om naturgasforsyning, hvorefter samarbejdsaftaler i henhold til § 12, stk. 1, nr. 4, der vedrører drift af transmissionsforbindelser mellem Danmark og et land uden for EU vil skulle anmeldes til Forsyningstilsynet. Herved vil ændringsdirektivets nye krav i medfør af den nye artikel 48 a, 2. pkt. blive gennemført.

Det er hensigten, at den foreslåede bestemmelse vil blive suppleret ved regler, som ministeren kan fastsætte med hjemmel i § 41 a i lov om naturgasforsyning. Formålet med de supplerende regler på bekendtgørelsesniveau vil være at præcisere Forsyningstilsynets opgave i opfølgning på anmeldelsen af de pågældende aftaler. Det påtænkes i denne forbindelse blandt andet at fastsætte regler om inddragelse af klima-, energi- og forsyningsministeren i den del af vur-

deringen, der vedrører aftalernes overensstemmelse med EU-retten, hvor det vil være relevant, når forhold måtte falde uden for Forsyningstilsynets kompetence.

2.2. Præcisering af transmissionsselskabers ansvar for gasforsyningssikkerheden

2.2.1. Gældende ret

Den gældende bestemmelse i § 1 stk. 1, i lov om naturgasforsyning medfører, at lovens formål blandt andet omfatter opfyldelse af EU-retlige forpligtelser vedrørende gasforsyningssikkerheden i EU.

Den gældende bestemmelse i § 12, stk. 1, nr. 3, i lov om naturgasforsyning medfører, at et transmissionsselskab skal varetage forsyningssikkerheden i Danmark. Den gældende bestemmelse i § 12, stk. 1, nr. 3, jf. bemærkningerne til § 12, stk. 1, nr. 3, i lov om naturgasforsyning, jf. Folketingstidende 2004-05, tillæg A, side 2394-2395, medfører, at Energinets transmissionsselskabs har ansvaret for fysiske gasleverancer i en nødsituation.

Den gældende bestemmelse i § 12, stk. 3, i lov om naturgasforsyning medfører, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om gennemførelsen af bestemmelserne i stk. 1, herunder regler om afgrænsning af opgaverne. Bemyndigelsen i § 12, stk. 3, er blevet udnyttet ved, at ministeren har udstedt bekendtgørelse nr. 962 af 27. september 2012 om varetagelse af naturgasforsyningssikkerheden (herafter gasforsyningssikkerhedsbekendtgørelsen).

Den gældende bestemmelse i § 2 i gasforsyningssikkerhedsbekendtgørelsen medfører endvidere, at Energinet er pålagt at varetage de overordnede planlægningsmæssige og operative opgaver i forbindelse med varetagelsen af gasforsyningssikkerheden efter gasforsyningssikkerhedsforordningen. Ved at bestemmelsen nævner Energinet, tages der højde for, at der i praksis i dag kun findes et transmissionsselskab, der varetager naturgastransmissionsvirksomhed inden for det danske gassystem. Dette er et helejet datterselskab under Energinet. Når dette selskab efterfølgende omtales i lovforslaget, benævnes det Energinets gastransmissionsselskab (Energinet Gas TSO A/S).

Gasforsyningssikkerhedsforordningen fastlægger i art. 3, stk. 1, »at gasforsyningssikkerhed er et fælles ansvar, som påhviler naturgasvirksomhederne, medlemsstaterne, navnlig gennem deres kompetente myndigheder, og Kommissionen inden for deres respektive aktivitets- og kompetenceområder«.

Den gældende bestemmelse i § 6, nr. 17, i lov om naturgasforsyning medfører, at et naturgasselskab er enhver fysisk eller juridisk person, der varetager mindst én af følgende funktioner: produktion, transmission, distribution, forsyning, køb eller oplagring af naturgas, herunder LNG, og som er ansvarlig for de kommercielle, tekniske eller vedligeholdelsesmæssige opgaver i forbindelse med disse funktioner, men ikke er forbruger. LNG er en forkortelse af den engelske be-

tegnelse for flydende naturgas, Liquefied Natural Gas. Bestemmelsen gennemfører gasdirektivets definition af en naturgasvirksomhed i artikel 2, nr. 1.

Det fremgår endvidere af gasforsynings sikkerhedsforordningen, at den kompetente myndighed skal fastlægge roller og ansvarsområder for de forskellige berørte aktører, når den gennemfører foranstaltninger i forordningen, jf. artikel 3, stk. 4.

Det fremgår endvidere af gasforsynings sikkerhedsforordningens artikel 3, stk. 2, 1. pkt., at hver medlemsstat udpeger en kompetent myndighed (Energistyrelsen er udpeget som den kompetente myndighed i Danmark). Medlemsstaten kan give den kompetente myndighed mulighed for at uddelegere specifikke opgaver efter forordningen til andre organer, jf. artikel 3, stk. 2, 2. pkt. Dette er eksempelvis opretholdelsen af en »gasforsyningsstandard« til brug over for beskyttede, sårbare kunder, når gassektoren er i en nødsituation.

Den gældende bestemmelse i § 10 b, i lov om naturgasforsyning medfører, at transmissionsselskaber skal være ejermæssigt adskilt fra produktions- og handelsaktiviteter. I medfør af bestemmelsen i § 6, nr. 6, i lov om naturgasforsyning omfatter handelsaktiviteter gasforsyning, det vil sige salg, herunder videresalg, af naturgas til kunder. Der er hermed tale om et grundlæggende forbud mod at transmissionsselskaber driver gasforsyning, det vil sige salg, herunder videresalg af naturgas til kunder.

Såvel lov om naturgasforsyning som EU-reguleringen gør brug af begrebet gasforsynings sikkerheden uden nærmere at skelne mellem forskellige aspekter af gasforsynings sikkerheden. Det vurderes, at begrebet i praksis omfatter tre delelementer, uden at der i øvrigt herved er tale om egentlige juridiske sondringer: 1) tilgængelighed af gas på forbrugsdagen, 2) tilstrækkelig teknisk transportkapacitet i det samlede, sammenhængende gassystem og 3) systemintegritet. De enkelte delelementer kan nærmere beskrives som følger:

Tilgængelighed af gas på forbrugsdagen indebærer, at de gasmængder, der er til rådighed til forsyning af gaskunderne, inklusive oplagret gas, skal være tilstrækkelige til at imødekomme gaskundernes gasbehov, både under normale og ekstreme vejrforhold med ekstraordinær stor efterspørgsel, og også når sæsonbestemte forbrugsmønstre tages i betragtning.

Tilstrækkelig teknisk kapacitet i det samlede gassystem forudsætter tilstrækkelig transportkapacitet i transmissions- og distributionssystemerne, suppleret af tilstrækkelig lagerkapacitet, til at kunne dække gaskundernes gasbehov inden for sæson- og døgnvariationerne, der er vejrafhængige.

Systemintegritet indebærer, at den operationelle funktionalitet af systemet fra produktion til forbruger skal være sikret, så det samlede gassystem fungerer hensigtsmæssigt og pålideligt. Der er navnlig tale om opgaver knyttet til sikring af en vedligeholdelsesmæssig god stand og velfungerende driftprocesser.

De enkelte delelementer ovenfor hænger indbyrdes sammen, hvilket reflekteres i gasforsynings sikkerhedsforordningens art. 3, stk. 1, der bygger på et fælles ansvar for blandt andet naturgasforsyningsvirksomhederne - i direktivets brede forståelse - men inden for de forskellige aktørers aktivitets- og kompetenceområder.

2.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Indholdet af både national og EU-regulering, som beskrevet i afsnit 2.2.1. ovenfor, skal indbyrdes hænge sammen med den liberaliserede del af gassektoren for at understøtte hinanden. Samspejlet sker med udgangspunkt i de implicitte begrænsninger for, hvad de forskellige typer af naturgasvirksomheder kan varetage af opgaver inden for deres respektive kompetenceområder. Dette gælder navnlig naturgasvirksomheder, som er transmissionsselskaber - eksempelvis Energinets transmissionsselskab. Det bemærkes, at transmissionsselskabers kompetence navnlig skal forstås i lyset af begrænsningerne herom i gasdirektivets grundlæggende regler om liberalisering af de tidligere monopolbaserede markeder. Dette er eksempelvis udtrykt ved kravet om ejermæssig adskillelse i lov om naturgasforsynings § 10 b og gasdirektivets artikel 9. Dermed kan Energinets transmissionsselskab ikke være ansvarlig for den samlede gasforsynings sikkerhed for Danmark, inkluderende ansvaret for tilgængeligheden af gassen.

Gasforsynings sikkerheden i praksis omfatter de tre delelementer som beskrevet ovenfor i afsnit 2.2.1., hvor opgaven om at sikre tilgængeligheden af gasforsyninger netop indtager en væsentlig forudsætning for samspejlet mellem de forskellige naturgasvirksomheder.

Med lovforslaget foreslås det at ændre § 12, stk. 1, nr. 3, i lov om naturgasforsyning for at præcisere, at transmissionsselskaber varetager visse opgaver vedrørende gasforsynings sikkerheden frem for at have eneansvar for gasforsynings sikkerheden.

Baggrunden for forslaget er gasforsynings sikkerhedsforordningen og dennes art. 3, stk. 1, som citeret ovenfor i afsnit 2.2.1., der fastlægger, »at gasforsynings sikkerhed er et fælles ansvar, som påhviler naturgasvirksomhederne, medlemsstaterne, navnlig gennem deres kompetente myndigheder, og Kommissionen inden for deres respektive aktivitets- og kompetenceområder«. Det bemærkes, at der ikke er tale om et kollektivt ansvar, men et ansvar som er begrænset til hver aktørs kompetenceområde. Selvom sikringen af tilgængeligheden af gasforsyninger indtager en væsentlig forudsætning for samspejlet mellem de forskellige naturgasvirksomheder, er markedsaktørerne ikke ansvarlige for yderligere end deres balancering. Denne balancering sker på dagsbasis over for infrastrukturejeren (som her transmissionsselskabet). Balanceringen bør dog af hensyn til sikringen af tilgængeligheden af gasforsyninger også tage hensyn til gassystemets funktionsmåde sammenholdt med gasbehovet hos gaskunderne over tid - det vil sige typisk i varmeperioden.

Med lovforslaget vil der skabes bedre overensstemmelse mellem lov om naturgasforsyning og fællesansvaret for gasforsyningssikkerhed inden for hver aktørs kompetenceområde efter gasforsyningssikkerhedsforordningen.

2.3. Ekspropriation for gasinfrastruktur

2.3.1. Gældende ret

2.3.1.1. Transmissionsniveau

Den gældende bestemmelse i § 55, stk. 1, i lov om naturgasforsyning medfører, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan, når almenvellet kræver det, tillade, at der iværksættes ekspropriation vedrørende fast ejendom til etablering af de nødvendige naturgastransmissionsanlæg for transmissionselskabers virksomhed. Tilslutning af opgraderingsanlæg er en udvidelse af transmissionssystemet og derefter omfattet af den gældende bestemmelse i § 55, stk. 1.

Bestemmelsen omfatter endvidere materielt såvel ekspropriation til fordel for etablering, ekspropriation til fordel for permanente og midlertidige rådighedsindskrænkninger samt ekspropriation i forbindelse med omlægning af eksisterende infrastruktur med videre. Dette på trods af bestemmelsens umiddelbare ordlyd i forhold til etablering. Bestemmelsen omfatter materielt endvidere ekspropriation til fordel for infrastruktur uafhængigt af ejerformen. Dette på trods af bestemmelsens umiddelbare ordlyd i forhold til transmissionselskabers virksomhed. Bestemmelsen omfatter materielt endelig ekspropriation til fordel for opstrømsanlæg. Dette på trods af bestemmelsens umiddelbare ordlyd i forhold til naturgastransmissionsanlæg.

Særligt i forhold til anvendelsen i forhold til opstrømsanlæg, fremhæves i bemærkningerne til § 55, som vedtaget ved lov nr. 449 af 31. maj 2000, jf. Folketingstidende 1999-00, tillæg A, L 239 som fremsat, side 6529-6585, at der med mindre redaktionelle ændringer er tale om en videreførsel af § 6 fra den oprindelige lov nr. 294 af 7. juni 1972 om naturgasforsyning. I overensstemmelse med bestemmelsens forarbejder er bestemmelsen korrekt blevet anvendt til etablering af den overordnede danske gasinfrastruktur, som på daværende tidspunkt i dansk energiregulering samlet blev benævnt transmissionsanlæg, men som i dag kendes som henholdsvis transmissionssystemet og opstrømanlæg. Dansk gasinfrastruktur blev historisk set etableret i 1980'erne på baggrund af anlægslov for naturgasforsyning nr. 323 af 8. juni 1979, som supplerede den oprindelige lov om naturgasforsyning nr. 294 af 7. juni 1972. Den overordnede etablering af gassystemet på transmissionsniveau blev igen suppleret af den lokale udbredning af naturgas som brændsel via de lokale distributionssystemer efter varmeplanlægningen i lov om varmforsyning. Den oprindelige bestemmelse er med andre ord i tråd med formålet blevet anvendt til ekspropriation til fordel for gasinfrastrukturen etableret i dag. Gasinfrastrukturen benævntes dengang samlet som naturgastransmissionsanlæg, mens opstrømsanlæg først senere juridisk er blevet udskilt og adskilt som selvstændigt begreb. Den gældende §

55 i lov om naturgasforsyning viderefører dermed det oprindelige materielle indhold.

Først med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 22. juni 1998 om fælles regler for det indre marked for naturgas (1. liberaliseringspakke), sondredes mellem opstrømsrørledningsnettet (gasinfrastruktur i forbindelse med produktion og udvinding) og gassystemet (indbefattende transmission, distribution, lager og LNG). Sondringen har ikke betydning for ekspropriationsbestemmelsens rækkevidde, men kan give anledning til tvivl, hvorfor den foreslås præciseret.

Den gældende bestemmelse i § 6, nr. 20, i lov om naturgasforsyning medfører, at opstrømsanlæg er defineret som opstrømsrørledningsnet og tilknyttet behandlingsanlæg på land, der drives samlet. Bestemmelsen supplerer den gældende bestemmelse i § 6, nr. 19, i lov om naturgasforsyning vedrørende definitionen af opstrømsrørledningsnet.

Den gældende bestemmelse i § 55, stk. 1, i lov om naturgasforsyning medfører, at anmodning om tilladelse til iværksættelse af ekspropriation fremsendes til klima-, energi- og forsyningsministeren. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan herefter give tilladelse til at iværksætte ekspropriation for projektet.

Grundlaget for ansøgningen til Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet om tilladelse til at iværksætte ekspropriation vil typisk indeholde forudgående tilladelser til det konkrete projekt efter enten § 4, stk. 3 i lov om Energinet (hvis Energinets transmissionselskab er bygherre) eller § 13 i lov om naturgasforsyning (generelt anvendelig, hvis der ikke er tale om Energinets transmissionselskab). I forhold til andre relevante tilladelser for konkrete anlægsprojekter følger tilladelserne herom af anden lovgivning. Der kan eksempelvis være tale om miljøtilladelse og/eller tilvejebringelse af plangrundlag efter planloven.

Den gældende bestemmelse i § 55, stk. 2, i lov om naturgasforsyning medfører, at ekspropriation efter § 55, stk. 1, i lov om naturgasforsyning finder sted efter reglerne i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom.

Den gældende bestemmelse i § 2, i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom medfører, at medmindre andet fremgår af den lov, der hjemler ekspropriation, kan der ved ekspropriationen 1) erhverves ejendomsret til arealer, bygninger og indretninger, der er fast knyttet til arealer eller bygninger, samt tilbehør hertil, 2) endeligt eller midlertidigt pålægges indskrænkninger i ejerens rådighed eller erhverves ret til at udøve en særlig råden over faste ejendomme, 3) endeligt eller midlertidigt ske erhvervelse eller ophævelse af eller foretages begrænsninger i brugsrettigheder, servitutrettigheder samt andre rettigheder over faste ejendomme. Det bemærkes i den forbindelse, at der er parallelitet mellem rækkevidden af ekspropriation i henhold til lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast

ejendom, og typen af ekspropriation i lov om naturgasforsyning.

2.3.1.2. *Distributionsniveau*

Den gældende bestemmelse i § 2, stk. 1, i lov om varmforsyning medfører, at anlæg til produktion og fremføring af naturgas som udgangspunkt ikke er omfattet af loven. Den gældende bestemmelse i § 2, stk. 3, i lov om varmforsyning medfører, at kollektive varmforsyningsanlæg tillige omfatter distributionsnet til fremføring af naturgas for så vidt angår lovens kapitel 2 og 3 om henholdsvis varmeplanlægning, herunder projektdokumentation, og ekspropriationsadgang anvendelse.

Ifølge bemærkningerne til lov nr. 745 af 1. juni 2015 om ændring af lov om varmforsyning og byggeloven, jf. Folketingstidende 2014-15, A, L 177 som fremsat, side 12, betragtes biogas typisk i forhold til levering til opgradering og injicering i naturgasnettet som et formål, der ikke er rumopvarmningsformål, og dermed ikke omfattet af lov om varmforsyning.

Den gældende bestemmelse i § 16 i lov om varmforsyning medfører, at såfremt det er af væsentlig betydning for etableringen af de for et godkendt kollektivt varmforsyningsanlæg nødvendige rørledninger og varmforsyningsanlæg, kan der ved ekspropriation 1) erhverves ejendomsret til arealer, bygninger og indretninger samt tilbehør hertil, 2) endeligt eller midlertidigt pålægges indskrænkninger i ejernes rådighed eller erhverves ret til at udøve en særlig råden over fast ejendom, og 3) endeligt eller midlertidigt ske erhvervelse eller ophævelse af eller foretages begrænsninger i brugsrettigheder, servitutrettigheder samt andre rettigheder over fast ejendom. Det samme gør sig gældende for naturgasfordelings- og distributionsanlæg, der ikke har rumopvarmning som formål. Ekspropriationsbestemmelsen i lov om varmforsyning indeholder dermed også hjemmel til, at der kan eksproprieres til andre formål end rumopvarmning og forsyning med varmt vand, eksempelvis procesformål.

Den gældende bestemmelse i § 16, jf. § 17, stk. 1, i lov om varmforsyning medfører, at beslutningen om ekspropriation træffes af kommunalbestyrelsen. Den gældende bestemmelse i § 17, stk. 2, i lov om varmforsyning medfører, at bestemmelserne i lov om offentlige veje §§ 99-102 finder tilsvarende anvendelse ved ekspropriationens gennemførelse. Den gældende bestemmelse i § 17, stk. 3, i lov om varmforsyning medfører, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan, hvis der for samme anlæg skal ske ekspropriation i flere kommuner, bestemme, at ekspropriationen skal ske efter reglerne i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation af fast ejendom.

Tilslutning af opgraderingsanlæg er en udvidelse af distributionssystemet, men har ikke rumopvarmning til formål og er derfor ikke omfattet af begrebet kollektive varmforsyningsanlæg i lov om varmforsyning. Da ekspropriationsadgangen i lov om varmforsyning også finder anvendelse på de

til en naturgasforsyning nødvendige fordelings- og distributionsanlæg, der skal levere naturgas til andre formål end rumopvarmning, kan der dermed eksproprieres for tilslutning af opgraderingsanlæg til distributionssystemet efter bestemmelserne i kapitel 3 i lov om varmforsyning.

2.3.1.3. *Ret til tilslutning af opgraderingsanlæg*

Den gældende bestemmelse i § 35 a, stk. 1, i lov om naturgasforsyning medfører, at distributions- og transmissionselskaber efter anmodning fra ejeren af opgraderingsanlægget skal tilslutte anlæg til opgradering af biogas til naturgaskvalitet (opgraderingsanlæg) til naturgasforsyningsnettet.

Den gældende bestemmelse i § 6, nr. 15, i lov om naturgasforsyning medfører, at naturgasforsyningsnet er en fællesbetegnelse for transmissions- og distributionsnet.

Adgangen til ekspropriation for så vidt angår gasdistributionsinfrastruktur følger af lov om varmforsynings kapitel 3, mens adgangen til ekspropriation for så vidt angår transmissionsinfrastruktur følger af § 55, stk. 1, i lov om naturgasforsyning. Tilslutningen af et opgraderingsanlæg kan dermed i henhold til gældende ret falde inden for enten lov om naturgasforsyning (tilslutning til transmission) eller lov om varmforsyning (tilslutning til distribution). Det bemærkes at de fleste opgraderingsanlæg tilsluttes distributionssystemerne. Ekspropriation efter lov om naturgasforsyning og lov om varmforsyning følger forskellige regimer, henholdsvis enten fremgangsmåden ved statslig ekspropriation efter lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom eller fremgangsmåden i lov om offentlige veje, jf. afsnit 2.3.1.1. og 2.3.1.2.

Indtil 2013 blev biogas primært brugt til kraftvarmeproduktion og dermed også til varmeformål. Med energiaftalen fra 2012 blev det besluttet at støtte biogas til opgradering til naturgaskvalitet og dermed injicering enten i distributions- eller transmissionssystemet. Siden da er der blevet etableret en række biogasanlæg, der alene producerer biogas med henblik på opgradering til naturgaskvalitet, hvorefter gassen kan indgå som enhver anden gasmængde i gassystemet. Som følge af de stadigt stigende mængder opgraderet biogas, der injiceres i distributionssystemerne rundt om i landet, er formålet med opgraderet biogas at producere og sælge et brændbart produkt af naturgaskvalitet. Dette uanset om det konkret efterfølgende anvendes til opvarmning, til transporter til udlandet eller lignende.

2.3.2. *Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*

De foreslåede ændringer af § 55 i lov om naturgasforsyning vil præcisere rækkevidden af gældende ekspropriationsadgang for gasinfrastruktur uden derved at foretage materielle ændringer. Ændringerne foretages på baggrund af, at Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet er blevet gjort opmærksom på, at den gældende formulering kan give anledning til misvisende opfattelser i rækkevidden af adgangen til

ekspropriation, hvilket de foreslåede præciseringer vil imødekomme.

2.3.2.1. *Transmissionsniveau og rådighedsindskrænkninger m.v.*

Som det fremgår af afsnit 2.3.1.1. skal den gældende § 55, stk. 1, forstås bredere end selve bestemmelsens ordlyd.

Den gældende ordlyd af § 55, stk. 1, kan konkret misvisende lede til den opfattelse, at bestemmelsen i lov om naturgasforsyning alene omfatter ekspropriation til fordel for etableringsfasen, men ikke nødvendige rådighedsindskrænkninger i forbindelse med den efterfølgende drift af transmissionsinfrastrukturen eller lignende. Der er imidlertid efter gældende ret og praksis ikke uoverensstemmelse mellem § 55 i lov om naturgasforsyning og § 2 i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom. Det betyder at § 55 i lov om naturgasforsyning skal læses sammenholdt med § 2 i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom.

Den foreslåede præcisering af § 55, stk. 1, vil medføre, at ekspropriationsbestemmelsen fremadrettet vil være formuleret mere generelt, således at der ikke vil kunne opstå tvivl om rækkevidden af adgangen til ekspropriation, det vil sige at ordlyden ikke skal forstås indskrænkende for bestemmelsens rækkevidde. Hermed vil det blive præciseret, at rækkevidden og omfanget af ekspropriation efter lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom, fuldt ud finder tilsvarende anvendelse ved ekspropriation efter lov om naturgasforsyning. Således vil det tydeligere fremgå, at ekspropriation efter lov om naturgasforsyning blandt andet omfatter erhvervelse af ejendomsret, endelige eller midlertidige rådighedsindskrænkninger og endelige eller midlertidige erhvervelser eller ophævelser i brugsrettigheder, servitutrettigheder og andre rettigheder over fast ejendom, som det fremgår af lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom.

2.3.2.2. *Transmissionsniveau og opstrøm*

Som det fremgår af afsnit 2.3.1.1. skal den gældende bestemmelse i § 55, stk. 1, i lov om naturgasforsyning forstås bredere end i forhold til ordlyden. Således har den juridiske sondring mellem opstrøm og transmission som nævnt ikke betydning for rækkevidden af § 55, stk. 1, og rækkevidden i forhold til ekspropriation efter bestemmelsen.

Opstrømsanlæg drives i forbindelse med indvinding af naturgas, typisk på havet. Der er knyttet væsentlige økonomiske risici til udforskningen og indvindingen, og derfor er der i EU-reguleringen, og dermed også i den danske implementering, indrømmet lempeligere reguleringsvilkår for opstrømsanlæg. De lempeligere reguleringsvilkår berører ikke det faktum, at transmissions- og opstrømsanlæg fysisk minder om hinanden ved såvel indretning (dimensionering) som drift (trykket inde i ledningerne). Ligeledes bemærkes det, at de typisk vil være sammenhængende forstået på den måde, at opstrømsanlæg er forsyningskilde for gassystemet. Den

juridiske sondring mellem opstrømsanlæg og transmissions-systemet er efter behandlingsanlægget, der eksempelvis kan behandle våd gas, således at gassen lever op til gasspecifikationerne i gassystemet. Iblandt kan behandlingen af gassen også foregå på eller i forbindelse med eksempelvis boreplatformen, hvilket dog ikke berører sondringen mellem opstrømsanlæg og transmissionssystemet.

Ordlyden af den gældende bestemmelse kan misvisende give anledning til tvivl, hvorfor den foreslås præciseret.

Den foreslåede nyaffattede § 55, stk. 2, vil således være en præcisering i forhold til indholdet af den gældende § 55, stk. 1, i lov om naturgasforsyning. Den foreslåede nyaffattelse af § 55, stk. 2, vil fremadrettet indeholde en entydig ekspropriationsadgang for opstrømsanlæg, således at dette ikke længere implicit skal læses ud fra den gældende § 55, stk. 1, i lov om naturgasforsyning.

2.3.2.3. *Tilslutning af opgraderet biogas*

Ekspropriation for tilslutning af opgraderingsanlæg på distributionsniveau har været håndteret forskelligt i landets kommuner. Klima-, energi- og forsyningsministeren har derfor fundet anledning til at præcisere bestemmelserne med henblik på en enklere og mere stringent ekspropriationsadgang for tilslutninger af opgraderet biogas, når der ellers er opnået ret til tilslutning efter lov om naturgasforsyning. Det bemærkes i den forbindelse, at godkendelse af tilslutning af opgraderingsanlæg til distributionssystemet er reguleret i lov om naturgasforsyning, og dermed ikke omfattet af lov om varmforsyning og det deraf følgende krav om projektgodkendelse efter projektbekendtgørelsen.

Da retten til tilslutning af opgraderingsanlæggene følger af lov om naturgasforsynings § 35 a, stk. 1, bør ekspropriationsbeslutningerne holdes entydigt adskilt fra den kommunale varmeplanlægning. Dette skal dog ikke fratage kommunerne muligheden for at gennemføre varmeplanlægning, som principielt kan indbefatte etablering af et biogasanlæg, men som ikke kan omfatte et tilknyttet opgraderingsanlæg til distributionssystemet og dermed tilslutningen.

Da tilslutningen af opgraderingsanlæggene kan ske både på transmissions- og distributionsniveau, jf. lov om naturgasforsynings § 35 a, foreslås det at affatte en samlet ekspropriationsbestemmelse i lov om naturgasforsynings § 55 for tilslutning af opgraderingsanlæg. Tilslutningerne af opgraderet biogas bør følge den infrastruktur, det skal tilsluttes. Det vil sige på distributionsniveau bør ekspropriationen fortsat følge den kommunale fremgangsmåde for ekspropriation, mens det på transmissionsniveau bør følge den statslige fremgangsmåde for ekspropriation.

Det foreslås med § 55, stk. 3, at til etablering og drift af de nødvendige tilslutninger af opgraderingsanlæg til naturgasforsyningsnettet, jf. § 35 a, stk. 1, kan klima-, energi- og forsyningsministeren for tilslutning til transmissionsnettet eller kommunalbestyrelsen for tilslutning til distributionsnettet, når almenvellet kræver det, og når der efter § 35 a, stk. 1, er

opnået ret til tilslutning, tillade, at der iværksættes ekspropriation vedrørende fast ejendom. Den foreslåede § 55, stk. 3, vil derfor præcisere, at der for tilslutninger efter § 35 a, stk. 1, vil kunne ske ekspropriation, og adgangen til ekspropriation vil genfindes i den lov, hvor retten til tilslutning findes. Da tilslutningerne fortsat enten kan ske på transmissions- og/eller distributionsniveau, vil den foreslåede § 55, stk. 5, medføre, at ekspropriation i forbindelse med tilslutning på transmissionsniveau opretholder processen om fremgangsmåden ved statslige ekspropriationer, mens der for distributionsniveau fortsat er lokalforankring hos kommunerne for så vidt angår ekspropriationen.

2.4. Forsyningstilsynets hjemmel til at videregive fortrolige oplysninger til myndigheder uden for Danmark

2.4.1. Gældende ret

Forsyningstilsynet har i medfør af § 78 a i lov om elforsyning hjemmel til under visse betingelser at videregive fortrolige oplysninger til energireguleringsmyndigheder i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), Den Europæiske Unions Agentur for Samarbejde mellem Energi-reguleringsmyndigheder (på engelsk European Union Agency for the Cooperation of Energy Regulators, ACER) og Europa-Kommissionen.

§ 78 a i lov om elforsyning blev indsat i loven i forbindelse med gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og gasdirektivet, jf. lov nr. 466 af 18. maj 2011 om bl.a. ændring af lov om elforsyning og lov om naturgasforsyning. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF benævnes herefter eldirektivet. Det fremgår af bemærkninger til bestemmelsen, at hjemlen omfatter videregivelse af oplysninger både på elområdet og på naturgasområdet, jf. bemærkningerne til forslaget til § 78 a i lov om elforsyning, jf. Folketingstidende 2010-11 (1. samling), A, L 87, som fremsat, side 35 og 36.

2.4.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås, at der i lov om naturgasforsyning vil blive indsat en bestemmelse svarende til lov om elforsynings § 78 a, så Forsyningstilsynets hjemmel til videregivelse af fortrolige oplysninger på naturgasområdet til udenlandske energireguleringsmyndigheder inden for EØS, til ACER og til Europa-Kommissionen vil fremgå direkte af lov om naturgasforsyning.

Forslaget vil øge gennemsigtigheden vedrørende Forsyningstilsynets beføjelse til at videregive fortrolige oplysninger på naturgasområdet til myndigheder uden for Danmark.

Forslaget sker af ordensmæssige hensyn og vil ikke have materielle konsekvenser.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget indeholder meget begrænsede økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for Forsyningstilsynet, Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet og Energistyrelsen i forbindelse med fastsættelse af supplerende regler om og vurdering af aftaler om transmissionsforbindelser med tredjelande. Der findes ikke sådanne aftaler med tredjelande om transmissionsforbindelser i dag, og det vurderes ikke på nuværende tidspunkt at være sandsynligt med sådanne fremtidige forbindelser og dermed tilhørende aftaler. Såfremt der alligevel skulle vise sig behov for Forsyningstilsynets behandling af en anmeldelse efter den foreslåede § 12, stk. 2, vil udgifterne i givet fald følge Forsyningstilsynets almindelige finansieringsmodel, hvilket ikke belaster de offentlige finanser. For så vidt belastning af Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets og Energistyrelsens offentlige finanser vurderes den potentielle konkrete belastning at være af meget begrænset omfang.

Forslaget om præcisering af omfanget af et transmissions-selskabs ansvar vedrørende gasforsyningssikkerhed, forslaget om præcisering af ekspropriation for gasinfrastruktur og forslaget vedrørende Forsyningstilsynets beføjelse til at videregive oplysninger til myndigheder uden for Danmark har ingen økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige.

For så vidt angår principperne for digitaliseringsklar lovgivning, er princip et, to og tre fundet begrænset relevante. Princip et er princippet om enkle og klare regler, princip to er princippet om digital kommunikation, og princip tre er princippet om at muliggøre automatisk sagsbehandling. Lovforslagets del om præcisering af transmissionsselskabers ansvar vedrørende gasforsyningssikkerhed vil bidrage til opfyldelse af princip et. Opfyldelsen sker dels ved en forenkling og præcisering af transmissionsselskabers ansvarsområde, som forventes at blive afspejlet i en nyudstedelse af bekendtgørelse nr. 962 af 27. september 2012 om varetagelse af naturgasforsyningssikkerheden. Det påtænkes ved nyudstedelse af bekendtgørelsen, at en delmængde opgaver i relation til gasforsyningssikkerhed, som transmissionsselskaber varetager efter loven, vil blive beskrevet nærmere. Det vurderes dermed, at opfyldelsen af princip et vil have en afsmittende effekt på myndighedernes tilsynsarbejde, der gennem den forventede nærmere beskrivelse tilsvarende vil blive forenklet og mindre skønspræget.

Det bemærkes herudover i forhold til princip to og tre, at der allerede i dag sker digital kommunikation mellem de relevante virksomheder og danske myndigheder, herunder i forhold til anmeldelse til Forsyningstilsynet. Den bagvedliggende EU-regulering indeholder dog i vid udstrækning skønsprægede vurderinger for særligt Forsyningstilsynet, hvilket bevirker, at der allerede derfor ikke vil kunne ske automatisk sagsbehandling af anmeldelser til Forsyningstilsynet, som eksempelvis efter den foreslåede § 12, stk. 2.

De resterende principper for digitaliseringsklar lovgivning vurderes ikke at være relevante for lovforslaget.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget indeholder meget begrænsede konsekvenser for transmissionselskaber, der indgår tekniske aftaler om spørgsmål vedrørende drift af transmissionsforbindelser mellem Danmark og et land uden for Den Europæiske Union, når sådanne aftaler vil skulle anmeldes til Forsyningstilsynet. Det bemærkes, at der ikke findes sådanne aftaler med tredjelande om transmissionsforbindelser i Danmark i dag. På nuværende tidspunkt vurderes det heller ikke sandsynligt, at der i fremtiden vil blive etableret gastransmissionsforbindelser mellem tredjelande og Danmark. Såfremt der alligevel skulle vise sig behov for anmeldelse til Forsyningstilsynet, vurderes de økonomiske konsekvenser at være meget begrænset.

Forslaget om præcisering af omfanget af et transmissionselskabs ansvar vedrørende gasforsyningssikkerhed, forslaget om præcisering af ekspropriationsadgang for gasinfrastruktur og forslaget vedrørende Forsyningstilsynets beføjelse til at videregive oplysninger til myndigheder uden for Danmark har ingen økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

For så vidt angår principperne for agil erhvervsrettet lovgivning, vurderes lovforslaget i begrænset omfang at berøre principperne. Ved lovforslaget foretages navnlig en præcisering af omfanget af transmissionselskabers ansvar, jf. afsnit 2.2. Der er dog allerede i dag en gældende forpligtelse for det liberaliserede gaskræftmarkedets naturgasvirksomheder til at indtænke gasforsyningssikkerheden over for deres kunder. Denne forpligtelse vurderes at følge af dels branchens standardkontrakter i form af EFET General Gas Master Agreement Natural Gas v. 2.0(a), men også danske tekniske forskrifter for brug af transmissionssystemet som afsnit 15 i Energinets Rules for Gas Transport v. 18.1. Med præciseringen forventes det dog, at spørgsmålet om risikoafdækning i tilfælde af en gasforsyningssikkerhed kan blive et konkurrenceparameter i højere grad end i dag for de naturgasvirksomheder, som ikke er transmissionselskaber. Der tages i øvrigt ikke stilling til, hvordan gasforsyningssikkerhed kan opfyldes af naturgasselskaberne, hvilket understøtter princippet om fokus på formål frem for krav til proces. Der er også mulighed for udnyttelse af fremtidige teknologier for eksempelvis lokal gasproduktion, hvorved princippet om teknologineutralitet sikres.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vil præcisere eksisterende ekspropriationshjemler uden at tilvejebringe fornyet adgang til ekspropriation. Forslaget vurderes på den baggrund ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

De resterende dele af lovforslaget vurderes ligeledes til ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Med forslaget om præcisering af omfanget af et transmissionselskabs ansvar vedrørende gasforsyningssikkerhed vil der blive skabt bedre overensstemmelse mellem lov om naturgasforsyning og gasforsyningssikkerhedsforordningen samt gasdirektivet, hvorefter ansvaret for gasforsyningssikkerheden er et fællesansvar. Der er dog ikke tale om gennemførelse eller supplerende regler til forordningen.

Med forslaget om, at et transmissionselskabs samarbejdsaftaler for så vidt angår transmissionsforbindelser til og fra lande uden for Den Europæiske Union vil skulle anmeldes til Forsyningstilsynet, gennemføres artikel 48 a, 2. pkt., i ændringsdirektivet.

Gennemførelsen af ændringsdirektivet foreslås gennemført før fristen ifølge direktivet, som er den 24. februar 2020. Dette skyldes Danmarks engagement under forhandlingerne og interesse i ændringsdirektivet. Der vil således være tale om et brud med principperne for implementering af erhvervsrettet EU-regulering på grund af den tidligere gennemførelse.

Det bemærkes herudover i relation til ændringsdirektivet, at lov om naturgasforsyning i udgangspunktet finder generel anvendelse inden for det samlede danske område, herunder også på kontinentalsokkelområdet og i den eksklusive økonomiske zone. Det betyder også, at der efter gældende ret, ved gennemførelse af den eksisterende undtagelsesmulighed i gasdirektivets art. 36, er undtagelsesmulighed for den samlede infrastruktur inden for lov om naturgasforsynings anvendelsesområde. Med den ændrede ordlyd af gasdirektivets definition af sammenkoblingslinjer, ville en ordret gennemførelse medføre et brud med lov om naturgasforsynings universelle anvendelsesprincip. Lov om naturgasforsynings universelle anvendelsesprincip er kendetegnet ved, at loven i udgangspunktet finder anvendelse på det samlede danske område, inklusive dansk kontinentalsokkelområde og dansk eksklusiv økonomisk zone. Der er dog knyttet enkelte konkrete undtagelser til praktisk anvendelse i forhold til lovens universelle anvendelsesprincip. Det vurderes, at dele af lov om naturgasforsyning ville være i strid med de fem principper for erhvervsrettet EU-regulering, hvis lov om naturgasforsyning blev genfremsat i sin nuværende form. Dette gør sig også gældende for den eksisterende gennemførelse af gasdirektivets art. 36. Dels er art. 36 gennemført i lovens § 22 a, og dels gennemført ved udmøntning af bekendtgørelse nr. 1007/2011 om mulige tidsbegrænsede undtagelser fra visse bestemmelser i lov om naturgasforsyning for større anlæg i naturgasinfrastrukturen. Bekendtgørelsen er udmøntet i forhold til lovens § 22 a, stk. 3. Gennemførelse af ændringen i gasdirektivet foreslås at følge lov om naturgasforsynings og de tilhørende bekendtgørelses universelprincip. Derfor vurderes den foreslåede gennemførelse at stride mod de fem principper for erhvervsrettet regulering.

Forslaget om, at Forsyningstilsynets beføjelse til at videregive oplysninger til myndigheder uden for Danmark fremover vil fremgå direkte af lov om naturgasforsyning medfører ingen ændringer i forhold til den materielle gennemførelse af gasdirektivets artikel 42, stk. 1.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 9. juli 2019 til den 22. august 2019 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer med videre:

Advokatrådet – Advokatsamfundet, Akademisk Arkitektforening, Ankenævnet på Energiområdet, Antenneforeningen Vejen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Biofos A/S, Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme, Brancheforeningen for Husstandsvindmøller, Branchen Forbrugerelektronik, Brintbranchen, Bryggeriforeningen, Bygge-, Anlægs- og Trækartellet (BATT-kartellet), Byggecentrum, Byggeskadefonden, CO-industri, Copenhagen Merchants, Chevron Danmark, DANAK (Den Danske Akkrediterings- og Metrologifond), DANICA RESOURCES APS, Danmarks Almene Boliger (BL), Danmarks Jægerforbund, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Tekniske Universitet (DTU), Danmarks Vindmølleforening, Danoil Exploration A/S, Dansk Affaldsforening, Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Dansk Biotek, Dansk Byggeri, Dansk Center for Lys, Dansk Ejendomsrådgiverforening, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Facilities Management (DFM), Dansk Fjernvarme, Dansk Gartneri, Dansk Gas Distribution, Dansk Gas Forening, Dansk Gasteknisk Center (DGC), Dansk Geotermi Aps, Dansk Miljøteknologi, Dansk Shell A/S, Dansk Solcelleforening, Dansk Standard, Dansk Transport og Logistik (DLTL), Dansk Varefakta Nævn, Dansk Ventilation, Danske Advokater, Danske Arkitektvirksomheder, Danske Energiforbrugere (DENFO), Danske Maritime, Danske Regioner, Danske Tegl, DANVA (Dansk Vand- og Spildevandsforening), DANVAK, Datatilsynet, De frie Energiselskaber, DEA Deutsche Erdoel AG, DELTA Dansk Elektronik, Det Økologiske Råd, DI – Organisation for erhvervslivet, DKCPC, DLA Piper Danmark, Dommerfuldmægtigforeningen, DTU, E. ON Danmark A/S, Energi Danmark, , Energiforum Danmark, Energiklagenævnet, Energinet, Energitjenesten, Eniig, Equinor, Eurowind

Energy A/S, Eurowind Energy A/S, EWE Energie AG, Fagligt Fælles Forbund (3F), Finansrådet, Realkreditforeningen og Realkreditrådet - FinansDanmark, Fjernvarme Fyn, Fonden Kraka, Forbrugerrådet Tænk, Foreningen af fabrikanter og importører af elektriske belysningsarmaturer (FABA), Foreningen af fabrikanter og importører af elektriske husholdningsapparater (FEHA), Foreningen Biogasbranchen, Foreningen af Rådgivende Ingeniører (FRI), Foreningen Danske Kraftvarmeværker, Foreningen for Slutbrugere af Energi, , Fredericia Spildevand A/S, Frederiksberg Kommune, FSR Danske revisorer, Green Network, Greenpeace, GreenTech Advisor, GreenWays, GTS (Godkendt Teknologisk service), Havarikommissionen, Hess ApS, HMN GasNet, HOFOR A/S, HOFOR Fjernkøling A/S, HOFOR el og varme, Håndværksrådet, Ingeniørforeningen i Danmark (IDA), Institut for produktudvikling (IPU), Intelligent Energi, Ineos Danmark, IT-Branchen, Kjærgaard A/S, Kommunernes Landsforening, Kooperationen (Den Kooperative arbejdsgiver- og interesseorganisation i Danmark), Københavns Kommune - Teknik- og Miljøforvaltningen, Københavns Kommune – Økonomiforvaltningen, Københavns Kulturcenter, Københavns Universitet, Landbrug & Fødevarer, Landsbyggefonden, Landsforeningen af Solcelleejere, Landsforeningen Naboer til Kæmpevindmøller, LCA Center, Lundsby Biogas, Mærsk Drilling, Mærsk olie og Gas A/S, Maabjerg Energy Center – MEC, NEAS Energy A/S, NGF Nature Energy, NOAH Energi og Klima, Nordisk Folkecenter for Vedvarende Energi, Noreco, Nævnenes Hus, Offshoreenergy.dk, olie Gas Danmark, Plastindustrien, Realkreditforeningen, Realkreditrådet og Finansrådet – FinansDanmark, Reel Energi Oplysning (REO), Regstrup Natur og miljøforening, SE, Solar Elements A/S, Solar Lightning Consultants ApS, Solenergi Danmark A/S, Spirit Energy, Spyker Energy ApS, Statens ByggeforskningsInstitut, Syd Energi, Tekniq, Teknologisk Institut, TREFOR, Varmepumpefabrikantforeningen, Vattenfall A/S, Vedvarende Energi, Vejle Spildevand, VELTEK – VVS- og El-Tekniske Leverandørers Brancheforening, Verdens Skove, Vindmølleindustrien, VNG Danmark AS, Wintershall Nordssee B. V., WWF Verdensnaturfonden, Økologisk Landsforening, Ørsted, Aalborg Portland A/S, Aalborg Universitet og Aarhus Universitet.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ja, meget begrænsede

Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ja, meget begrænsede
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ja, meget begrænsede
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Med lovforslaget gennemføres artikel 48 a, 2. pkt., i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/692/EU af 17. april 2019 om ændring af direktiv 2009/73/EF om fælles regler for det indre marked for naturgas. Med lovforslaget vil kravet i artikel 42, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/73/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for naturgas fremgå direkte af lov om naturgasforsyning, men medfører ingen ændringer i forhold til den materielle gennemførelse af gasdirektivet.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering /Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	JA x	NEJ

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Den gældende fodnote i lov om naturgasforsyning indeholder en udtømmende opregning af de direktiver og forordninger, som lov om naturgasforsyning gennemfører.

Med dette lovforslag implementeres dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/692/EU af 17. april 2019 om ændring af direktiv 2009/73/EF om fælles regler for det indre marked for naturgas.

Det foreslås at nyaffatte fodnoten i lov om naturgasforsyning, således det af fodnoten til lov om naturgasforsyning fremgår, at dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/692/EU af 17. april 2019 om ændring af direktiv 2009/73/EF om fælles regler for det indre marked for naturgas er gennemført i loven.

Den foreslåede nyaffattelse indebærer, at det af fodnoten til lov om naturgasforsyning vil fremgå, at lov om naturgasforsyning gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/692/EU af 17. april 2019 om ændring af direktiv 2009/73/EF om fælles regler for det indre marked for naturgas.

Til nr. 2

Den gældende bestemmelse i § 6, nr. 20, i lov om naturgasforsyning definerer begrebet opstrømssystem som »opstrømsrørledningsnet og tilknyttet behandlingsanlæg på land, der drives som et samlet system«. Begrebet system som enkeltstående begreb er defineret i § 6, nr. 22, i lov om naturgasforsyning som »alle transmissionsnet, distributionsnet, LNG-faciliteter eller lagerfaciliteter, som ejes eller dri-

ves af et naturgasselskab, herunder linepack og selskabets tilknyttede selskabers tilknyttede faciliteter, som leverer hjælpefunktioner, der er nødvendige for at give adgang til transmission, distribution og LNG«.

Begrebet »system« omfatter efter definitionen i § 6, nr. 22, alene transmission, distribution, LNG og lager. Lovens § 6, nr. 22, svarer til gasdirektivets art. 2, nr. 13. Begrebet »system« omfatter derfor ikke aktiviteter i relation til opstrøm. Begrebet »system« har endvidere en nær sammenhæng med brugerne af systemet, som betegnes som systembrugere efter den gældende bestemmelse i § 6, nr. 23, i lov om naturgasforsyning, hvor en systembruger defineres som enhver fysisk eller juridisk person, der forsyner eller forsynes fra et system.

Begrebet »system« har endelig en nær sammenhæng med de priser og betingelser, der fastsættes for brug af systemet efter den gældende bestemmelse i § 20, stk. 1, jf. § 18, i lov om naturgasforsyning, og skal ikke forveksles med betingelser for adgang til opstrømsrørledningsnet, inklusive adgang til tilhørende behandlingsanlæg med videre.

Det foreslås, at definitionen i § 6, nr. 20, nyaffattes, så begrebet »system« ikke længere indgår i definitionen. § 6, nr. 20, vil herefter affattes således: »Opstrømsanlæg: Opstrømsrørledningsnet og tilknyttet behandlingsanlæg på land, der drives samlet.«.

»Opstrømsanlæg« vil derfor efter den foreslåede nyaffattelse af § 6, nr. 20, fortsat omfatte den infrastruktur, som knytter sig til opstrøm – det vil sige blandt andet opstrømsrørledningsnettet. Definitionen vil eksempelvis også fortsat omfatte tilhørende teknisk infrastrukturindretninger som linjeventilstationer, målestationer og/eller kompressorstationer, uden at der herved er foretaget en udtømmende opremsning.

Den foreslåede ændring vil ikke have materiel betydning. Et opstrømssystem vil fremadrettet alene skifte navn, så samlebetegnelse for opstrømsrørledningsnet, inklusive tilknyttede behandlingsanlæg fortsat omfatter det samme indhold, navnlig en integreret drift af opstrømsrørledningsnet og tilhørende behandlingsanlæg.

Den foreslåede ændring vil medføre, at et opstrømssystem fremadrettet benævnes som opstrømsanlæg.

Til nr. 3

Det følger af den gældende bestemmelse i § 6, nr. 27, i lov om naturgasforsyning sammenholdt med den gældende bestemmelse i § 12, stk. 2, i lov om naturgasforsyning, at transitaftaler kan indgås af et transmissionsselskab.

Bestemmelserne stammer fra anden liberaliseringspakke med direktiv 2003/55/EF af 26. juni 2003 om fælles regler for det indre marked for naturgas (2. liberaliseringspakke).

Anden liberaliseringspakke ophævede foruden det dagældende gasdirektiv, direktiv 1998/30/EF af 22. juni 1998, også direktiv 1991/296/EØF af 31. maj 1991, uden at berøre allerede indgåede kontrakter om transit, jf. art. 32, stk. 1, i direktiv 2003/55/EF.

Siden anden liberaliseringspakke er der i EU-retten yderligere vedtaget harmoniserede principper for tarifstrukturer gennem blandt andet de såkaldte netværkskoder.

Transitbegrebet vurderes ud fra ovenstående dels ikke længere at være relevant og vurderes dels at stride mod de EU-retlige principper for harmoniserede tarifstrukturer, som fremgår af præambelbetragtning 19 og artikel 13 i Europa-Parlamentet og Rådets forordning 2009/715/EF af 13. juli 2009 om betingelser for adgang til naturgastransmissionsnet (gasforordningen).

Transitbegrebet i § 6, nr. 27, foreslås derfor ophævet.

Som konsekvens af forslaget om ophævelse af § 6, nr. 27, foreslås det, at § 6, nr. 28, om definitionen på et transmissionsselskab herefter bliver § 6, nr. 27. Der er tale om en konsekvensændring uden materiel betydning

Til nr. 4

Det følger af den gældende § 12, stk. 1, nr. 3, i lov om naturgasforsyning, at et transmissionsselskab skal varetage forsyningssikkerheden i Danmark, jf. de almindelige bemærkninger afsnit 2.2. Således skal transmissionsselskaber i henhold til gældende ret varetage forsyningssikkerheden i Danmark, men inden for deres kompetenceområde, hvilket netop ikke omfatter sikringen af tilgængelighed af gasforsyninger. Et transmissionsselskab må grundlæggende ikke drive forsyningsvirksomhed, det vil sige salg, herunder videre salg, af naturgas til kunder. Det bevirker, at et transmissionsselskab ikke i praksis kan varetage sikringen af tilgængelige gasforsyninger på vegne af markedsaktørerne. Et transmissionsselskab skal derimod sikre tilstrækkelig transport-

kapacitet og systemintegriteten i og for den gasinfrastruktur, det ejer, det vil sige transmissionssystemet, jf. afsnit 2.2.1. og 2.2.2.

Forbuddet mod at drive forsyningsvirksomhed betyder dog ikke, at et transmissionsselskab ikke kan blive pålagt enkelte opgaver, som de danske myndigheder ellers er pligtige til at varetage, men som det ud fra et praktisk hensyn vurderes mest hensigtsmæssig, at transmissionsselskaber varetager.

Det foreslås, at § 12, stk. 1, nr. 3, ændres, således at et transmissionsselskab skal varetage opgaver vedrørende forsyningssikkerheden i Danmark.

Ændringen vil medføre, at det fremadrettet vil fremgå klart og entydigt af loven, at opgaver for et transmissionsselskab alene vedrører en delmængde af det samlede antal opgaver i forbindelse med at varetage forsyningssikkerheden i Danmark. Således vil den foreslåede bestemmelse præcisere, at transmissionsselskaber varetager visse opgaver og dermed ikke har eneansvar for den samlede gasforsyningssikkerhed.

Til nr. 5

Den gældende bestemmelse i § 12, stk. 2, i lov om naturgasforsyning giver transmissionsselskaber ret til at indgå aftaler om kapacitet, som forbeholdes forsyningssikkerhed for transit.

Bestemmelserne stammer fra anden liberaliseringspakke med direktiv 2003/55/EF af 26. juni 2003 om fælles regler for det indre marked for naturgas (2. liberaliseringspakke)

Anden liberaliseringspakke ophævede foruden det dagældende gasdirektiv, direktiv 1998/30/EF af 22. juni 1998, også direktiv 1991/296/EØF af 31. maj 1991, uden at berøre allerede indgåede kontrakter om transit, jf. art. 32, stk. 1, i direktiv 2003/55/EF.

Siden anden liberaliseringspakke er der i EU-retten yderligere vedtaget harmoniserede principper for tarifstrukturer gennem blandt andet de såkaldte netværkskoder.

Transitbegrebet vurderes ud fra ovenstående dels ikke længere at være relevant og vurderes dels at stride mod de EU-retlige principper for harmoniserede tarifstrukturer, som fremgår af præambelbetragtning 19 og artikel 13 i Europa-Parlamentet og Rådets forordning 2009/715/EF af 13. juli 2009 om betingelser for adgang til naturgastransmissionsnet (gasforordningen).

Som konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 3, om ophævelse af transitbegrebet foreslås § 12, stk. 2, ændret fra »et transmissionsselskab kan indgå aftaler om kapacitet, som forbeholdes forsyningssikkerheden for transit« til »aftaler i medfør af stk. 1, nr. 4, der vedrører drift af transmissionsforbindelser mellem Danmark og et land uden for Den Europæiske Union, skal anmeldes til Forsyningstilsynet. Den gældende bestemmelse i § 12, stk. 2, i lov om naturgasforsyning, foreslås således nyaffattet med andet materielt indhold.

Den gældende bestemmelse i § 12, stk. 1, nr. 4, i lov om naturgasforsyning medfører, at transmissionsselskaber skal samarbejde med andre transmissionsselskaber i Danmark og i andre lande med henblik på en effektiv udveksling af naturgas.

Den nye artikel 48 a i gasdirektivet tilføjes med ændringsdirektivets artikel 1, stk. 8. Den nye bestemmelse i gasdirektivets artikel 48 a, 1. pkt., sikrer transmissionsselskabers ret til at indgå aftaler om drift af transmissionslinjer til og fra en medlemsstat til et land uden for EU. Der stilles samtidig krav i gasdirektivets artikel 48 a, 2. pkt., om, at sådanne aftaler skal være forenelige med EU-retten, herunder relevante afgørelser fra de nationale regulerende myndigheder, hvilket er udtrykt ved krav om underretning til de regulerende myndigheder i de berørte medlemsstater.

Muligheden for at indgå aftaler om drift af transmissionsforbindelser i ændringsdirektivets artikel 48 a, 1. pkt., er allerede indeholdt i § 12, stk. 1, nr. 4, jf. de almindelige bemærkninger afsnit 2.1.

Kravet om underretning af sådanne aftaler i gasdirektivets nye artikel 48, 2. pkt. er ikke gennemført i dansk ret.

Det foreslås, at § 12, stk. 2, nyaffattes således, at aftaler i medfør af § 12, stk. 1, nr. 4, der vedrører drift af transmissionsforbindelser mellem Danmark og et land uden for Den Europæiske Union, skal anmeldes til Forsyningstilsynet.

Forslaget om nyaffattelse af § 12, stk. 2, vil derfor være en gennemførelse af kravet i gasdirektivets art. 48 a, 2. pkt., om, at regulerende myndigheder i de berørte medlemsstater skal underrettes om tekniske aftaler mellem transmissionsselskaber eller andre økonomiske aktører vedrørende drift af transmissionsforbindelser mellem en medlemsstat og et tredjeland, jf. i øvrigt de almindelige bemærkninger afsnit 2.1.3.

Den foreslåede bestemmelse vil også omfatte aftaler om drift af en transmissionsforbindelse mellem Danmark og et land uden for den Europæiske Union, hvor den udenlandske aftalepart ikke er et transmissionsselskab i henhold til dansk praksis, men netop med en anden økonomisk aktør i ejerkredsen, der varetager et ansvar i forhold til den pågældende transmissionsforbindelse.

Det forventes, at der i forlængelse af lovforslaget vil blive fastsat regler om Forsyningstilsynets behandling af sådanne anmeldelser. Reglerne vil blive fastsat i medfør af lov om naturgasforsyning § 41 a, der giver klima-, energi- og forsyningsministeren hjemmel til at fastsætte nærmere regler for, hvilke opgaver Forsyningstilsynet skal varetage.

Formålet med de supplerende regler på bekendtgørelsesniveau vil være at præcisere Forsyningstilsynets opgave som opfølgning på anmeldelsen af de pågældende aftaler. Det påtænkes i denne forbindelse blandt andet fastsat regler om høring af klima-, energi- og forsyningsministeren i tilfælde af, at forhold falder uden for Forsyningstilsynets kompetenceområde. Det vurderes, at sådanne aftaler kan indeholde

dele, som Forsyningstilsynet ikke vil kunne tage stilling til. I sådanne tilfælde vil klima-, energi- og forsyningsministeren, eller andre relevante myndigheder som eksempelvis sikkerhedsmyndigheder, kunne give Forsyningstilsynet supplerende information uden dog på nogen måde at have instruktionsbeføjelse over for Forsyningstilsynet. Det er af afgørende betydning, at Forsyningstilsynets uafhængighed består.

Såfremt der i denne forbindelse måtte være forhold, der falder inden for Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og databeskyttelsesloven, vurderes dette at kunne håndteres inden for forordningen. De relevante tekniske aftaler indeholder dog ikke i udgangspunktet personfølsomme oplysninger, og enkeltmandsvirksomheder vurderes ej heller at være relevante som aftalepart i sådanne aftaler.

Til nr. 6 og 7

Den gældende § 21, stk. 1 og 2, i lov om naturgasforsyning vedrører klima-, energi- og forsyningsministerens mulighed for at fastsætte regler om opstrømssystem og opstrømssystemvirksomhed. Den gældende § 37 d, stk. 1, 2. pkt., i lov om naturgasforsyning vedrører priserne for de aktiviteter, som Energinet og denne virksomhed varetager i medfør af § 2, stk. 2 og 3, i lov om Energinet. De nævnte bestemmelser i lov om naturgasforsyning omtaler opstrømssystem og opstrømssystemvirksomhed.

Som konsekvens af den foreslåede nyaffattelse af § 6, nr. 20, i lov om naturgasforsyning om ændring af opstrømssystem til opstrømsanlæg, foreslås »opstrømssystemer« i § 21, stk. 1 og 2, ændret til »opstrømsanlæg«, samt »opstrømssystemvirksomhed« ændret til »opstrømsanlægsvirksomhed« i § 37 d, stk. 1, 2. pkt., konsekvensændret.

De foreslåede ændringer vil ikke have materiel betydning. Et opstrømssystem vil som gennemgået i bemærkningerne til forslaget § 1, nr. 2, fremadrettet alene skifte navn. Forslagets § 1, nr. 2, vil betyde, at samlebetegnelsen for opstrømsrørledningsnet inklusive det tilknyttede behandlingsanlæg fortsat vil omfatte en integreret samlet drift af opstrømsanlæggene, der holdes adskilt fra resten af gassystemet. Samlebetegnelsen for både opstrømsrørledningsnet og tilhørende behandlingsanlæg vil fremadrettet blot benævnes som opstrømsanlæg frem for opstrømssystem.

Til nr. 8

Lov om naturgasforsyning indeholder ikke hjemmel for Forsyningstilsynet til at videregive oplysninger, der er omfattet af Forsyningstilsynets tavshedspligt efter forvaltningsloven til udenlandske myndigheder.

I medfør af § 78 a, stk. 1, i lov om elforsyning har Forsyningstilsynet hjemmel til at videregive oplysninger, der er omfattet af Forsyningstilsynets tavshedspligt efter forvaltningsloven, til energireguleringsmyndigheder i lande omfat-

tet af Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, til Den Europæiske Unions Agentur for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder (ACER) og til Europa-Kommissionen, i det omfang det er nødvendigt for varetagelsen af Forsyningstilsynets, den modtagende energireguleringsmyndigheds, agenturets eller Europa-Kommissionens opgaver. Det fremgår endvidere af stk. 2, nr. 1, at Forsyningstilsynet skal betinge videregivelsen af oplysningerne af, at de er omfattet af en tavshedspligt hos modtageren, som svarer til den, Forsyningstilsynet er undergivet efter forvaltningsloven. Af stk. 2, nr. 2, fremgår det, at modtageren kun kan videregive de af Forsyningstilsynet modtagne oplysninger med udtrykkeligt samtykke fra Forsyningstilsynet. Det er herefter en betingelse, at modtageren af de oplysninger, der videregives, er omfattet af en tavshedspligt, som svarer til den, Forsyningstilsynet er undergivet efter forvaltningsloven, og at modtagerens videregivelse kun kan ske med udtrykkeligt samtykke fra Forsyningstilsynet, kun til det formål, som samtykket omfatter, og under den forudsætning, at fortroligheden af de videregivne oplysninger fortsat bevares.

Det fremgår af bemærkningerne til § 78 a i lov om elforsyning, at bestemmelsen gennemfører både artikel 38, stk. 1, i eldirektivet og artikel 42, stk. 1, i gasdirektivet, jf. bemærkningerne til forslaget til § 78 a i lov om elforsyning, jf. Folketingstidende 2010-11 (1. samling), A, L 87, som fremsat, side 35.

Bestemmelsen omfatter således videregivelse af fortrolige oplysninger til EØS-energireguleringsmyndigheder, agenturet og Europa-Kommissionen både på el- og gasområdet.

Bestemmelsen omfatter videregivelse af fortrolige oplysninger i det omfang, det er nødvendigt for EØS-energireguleringsmyndigheders, agenturets og Europa-Kommissionens opgavevaretagelse. Af bemærkningerne til § 78 a i lov om elforsyning fremgår det, at dette omfatter opgaver i medfør af eldirektivet og gasdirektivet, samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 713/2009 af 13. juli 2009 om oprettelse af etagentur for samarbejde mellem energireguleringsmyndigheder (herefter ACER-forordning), Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 714/2009 af 13. juli 2009 om betingelserne for netadgang i forbindelse med grænseoverskridende elektricitetsudveksling, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2009 af 13. juli 2009 om betingelserne for adgang til naturgas transmissionsnet (herefter gasforordningen), jf. Folketingstidende 2010-11 (1. samling), A, L 87, som fremsat, side 36.

Endvidere omfatter hjemlen videregivelse af oplysninger på elområdet og på naturgasområdet i forbindelse med Forsyningstilsynets opgaver efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227/2011/EU af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne. Dette fremgår af forarbejderne til lov nr. 642 af 12. juni 2013 om ændring af lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning, straffeloven og retsplejeloven, jf. de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 8, og § 2, nr. 3, jf. Folketingstidende 2012-13, A, L 180, som fremsat, side 23 og 29.

Forordningen benævnes herefter REMIT-forordning, idet REMIT er en forkortelse af forordningens engelske titel (Regulation on wholesale energy market integrity and transparency).

Det bemærkes, at den gældende retstilstand som beskrevet ikke er påvirket af senere ændringer til eldirektivet og gasdirektivet. Eldirektivet er som led i en ændring og omarbejdning erstattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/944/EU af 5. juni 2019 om fælles regler for det indre marked for elektricitet (herefter omarbejdet eldirektivet).

Det foreslås, at en bestemmelse, der er enslydende med § 78 a i lov om elforsyning, indsættes i lov om naturgasforsyning som ny § 41 c for at øge gennemsigtigheden vedrørende Forsyningstilsynets beføjelser på naturgasområdet. Det betyder, at der i lov om naturgasforsyning vil være en selvstændig bestemmelse for Forsyningstilsynets beføjelser, frem for at bestemmelsen i lov om elforsyning regulerer Forsyningstilsynets beføjelser i begge sektorer.

Forslaget til den nye § 41 c vil ikke have nogen materielle konsekvenser, idet Forsyningstilsynet allerede har hjemmel til at videregive fortrolige oplysninger til energireguleringsmyndigheder i EØS-landene, til ACER og Europa-Kommissionen på naturgasområdet i medfør af elforsyningslovens § 78 a.

Det foreslås med *stk. 1*, at Forsyningstilsynet vil kunne videregive oplysninger, som er omfattet af Forsyningstilsynets tavshedspligt efter forvaltningsloven, til energireguleringsmyndigheder i lande omfattet af Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, til Den Europæiske Unions Agentur for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder og til Europa-Kommissionen, i det omfang det er nødvendigt for varetagelsen af Forsyningstilsynets, den modtagende energireguleringsmyndigheds, agenturets eller Europa-Kommissionens opgaver.

Forslaget til stk. 1 vil fortsat gennemføre bestemmelsen i gasdirektivets artikel 42, stk. 1, om udveksling af alle oplysninger mellem energireguleringsmyndigheder og videregivelse af oplysninger til ACER, der er nødvendige for udførelse af deres opgaver i medfør af gasdirektivet.

Herudover vil den foreslåede bestemmelse fortsat give Forsyningstilsynet hjemmel til at videregive fortrolige oplysninger til EØS-energireguleringsmyndigheder og ACER, hvis de er nødvendige for udførelse af deres opgaver i medfør af gasforordningen. Ligeledes vil den foreslåede bestemmelse fortsat give Forsyningstilsynet hjemmel til at videregive oplysninger i forbindelse med Forsyningstilsynets varetagelse af opgaver i medfør af REMIT-forordningen.

I forhold til videregivelse af oplysninger til ACER, henvises imidlertid særligt til Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/942/EU af 5. juni 2019 om oprettelse af Den Europæiske Unions Agentur for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder (herefter omarbejdet ACER-forordning), der er en omarbejdning af ACER-forordningen. Den

omarbejdede ACER-forordnings artikel 3, stk. 2, indeholder som noget nyt en forpligtelse for blandt andet de regulerende myndigheder til at videregive oplysninger, herunder fortrolige oplysninger, til ACER. Bestemmelsen har umiddelbar virkning. I tilfælde, hvor ACER anmoder Forsyningstilsynet om oplysninger i medfør af ACER-forordningen, fremgår Forsyningstilsynets hjemmel til videregivelse af fortrolige oplysninger dermed direkte af artikel 3, stk. 2, i ACER-forordningen.

Den foreslåede bestemmelse vil give Forsyningstilsynet hjemmel til at videregive fortrolige oplysninger til energireguleringsmyndigheder i EØS-lande. Videregivelse af oplysninger vil dermed fortsat være muligt til energireguleringsmyndigheder både i EU-medlemsstater og i ikke-medlemsstater, forudsat at disse er bundet af den europæiske regulering på gasområdet i medfør af EØS-aftalen, jf. bilag IV (Energi) til EØS-aftalen, som ændret ved det blandede EØS-udvalgets afgørelse nr. 93/2017 af 5. maj 2017 om ændring af bilag IV (Energi) til EØS-aftalen [2019/205].

Den foreslåede hjemmel i § 41 c, stk. 1, vil fortsat omfatte videregivelse af fortrolige oplysninger til Europa-Kommissionen i forbindelse med Forsyningstilsynets og Europa-Kommissionens opgavevaretagelse.

Videregivelse af oplysninger med hjemmel i den foreslåede § 41 c vil fortsat ikke berettige Forsyningstilsynet til at videregive de pågældende oplysninger til andre end de i bestemmelsen nævnte myndigheder.

Den foreslåede stk. 1 vil ligesom efter gældende ret omfatte oplysninger omfattet af Forsyningstilsynets tavshedspligt efter forvaltningslovens § 27. Forslaget om indsættelse af den udtrykkelige hjemmel i den foreslåede bestemmelse i § 41 c ændrer ikke ved, at Forsyningstilsynet, ligesom det er muligt efter gældende ret, også kan videregive oplysninger, som ikke er fortrolige.

Ved videregivelse af personoplysninger, som er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (databeskyttelsesforordningen) og lov nr. 502 af 23. maj 2018 om supplerende bestemmelser til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (databeskyttelsesloven), vil Forsyningstilsynet, som det også er tilfældet efter gældende ret, skulle iagttage forordningens og lovens bestemmelser. Det antages, at det som helt overvejende udgangspunkt ikke vil være relevant, at Forsyningstilsynet udveksler personoplysninger med de nævnte udenlandske myndigheder.

Forslaget til § 41 c, stk. 2, vil fastlægge de betingelser, der, ligesom efter gældende ret, skal være opfyldt for, at Forsyningstilsynet kan videregive oplysninger til de nævnte landes regulerende myndigheder, ACER eller Europa-Kommis-

sionen. Det er herefter en betingelse, at modtageren af de oplysninger, der videregives, er omfattet af en tavshedspligt, som svarer til den, Forsyningstilsynet er undergivet efter forvaltningsloven, og at modtagerens videregivelse kun kan ske med udtrykkeligt samtykke fra Forsyningstilsynet, kun til det formål, som samtykket omfatter, og under den forudsætning, at fortroligheden af de videregivne oplysninger fortsat bevares.

Der vil, ligesom efter gældende ret, kun undtagelsesvist kunne gives samtykke til videregivelse af oplysningerne til andre myndigheder end en regulerende myndighed. I givet fald vil det som hidtil være en forudsætning herfor, at videregivelsen af oplysningerne tjener et formål, der er dækket af gasdirektivet eller gasforordningen.

Til nr. 9

Den gældende bestemmelse i § 55, stk. 1, i lov om naturgasforsyning medfører, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan tillade, at der til etablering af de nødvendige naturgas transmissionsanlæg for transmissionselskabers virksomhed iværksættes ekspropriation vedrørende fast ejendom, når almenvellet kræver det.

Den gældende ordlyd med omtale af etablering, omtale af naturgas transmissionsanlæg og omtale af transmissionselskabers virksomhed svarer ikke til bestemmelsens materielle indhold, jf. de almindelige bemærkninger i afsnit 2.3.1. Det følger af bestemmelsens forarbejder, at bestemmelsen skal fortolkes bredt og derfor omfatter erhvervelse af ejendomsret, endelige eller midlertidige rådighedsindskrænkninger og endelige eller midlertidige erhvervelser eller ophævelser i brugsrettigheder, servitutrettigheder og andre rettigheder over fast ejendom, som det fremgår af lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom.

Det foreslås, at § 55, stk. 1, præciseres ved, at »Til etablering af de nødvendige naturgas transmissionsanlæg for transmissionselskabers virksomhed« efter forslaget ændres til »Til etablering og drift af de nødvendige naturgas transmissionsanlæg«.

Det vil herefter være tydeligt, at bestemmelsen både omfatter erhvervelse af ejendomsret, endelige eller midlertidige rådighedsindskrænkninger og endelige eller midlertidige erhvervelser eller ophævelser i brugsrettigheder, servitutrettigheder og andre rettigheder over fast ejendom, fordi dette fremgår af lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom, som finder anvendelse ved ekspropriation efter § 55, stk. 1, jf. § 55, stk. 2.

Det er ikke hensigten at foretage en materiel ændring med lovforslaget, men alene at foretage en præcisering i forhold til retvisende at gengive gældende ret.

Til nr. 10

Den gældende bestemmelse i § 55, stk. 1, i lov om naturgasforsyning medfører, at klima-, energi- og forsyningsministe-

ren kan tillade, at der til etablering af de nødvendige naturgas transmissionsanlæg for transmissionsselskabers virksomhed, iværksættes ekspropriation vedrørende fast ejendom, når almenvellet kræver det.

Det fremgår ikke eksplicit af ordlyden til den gældende bestemmelse, at der er hjemmel til at iværksætte ekspropriation til fordel for opstrømsanlæg, selvom bestemmelsen materielt også omfatter ekspropriation til fordel for opstrømsanlæg, jf. de almindelige bemærkninger afsnit 2.3.

Den gældende bestemmelse i § 35 a, stk. 1, i lov om naturgasforsyning medfører, at distributions- og transmissionsselskaber efter anmodning fra ejeren af opgraderingsanlægget skal tilslutte anlæg til opgradering af biogas til naturgaskvalitet (opgraderingsanlæg) til naturgasforsyningsnettet. Den gældende bestemmelse i § 6, nr. 15, i lov om naturgasforsyning medfører, at naturgasforsyningsnet er en fællesbetegnelse for transmissions- og distributionsnet.

Tilslutning af opgraderingsanlæg er en udvidelse af transmissionssystemet og derefter omfattet af den gældende bestemmelse i § 55, stk. 1 og 2.

Den gældende bestemmelse i § 2, stk. 1, i lov om varmforsyning medfører, at anlæg til produktion og fremføring af naturgas som udgangspunkt ikke er omfattet af loven. Den gældende bestemmelse i § 2, stk. 3, i lov om varmforsyning medfører, at for så vidt angår distributionsnet til fremføring af naturgas, finder lovens kapitel 2 og 3 om henholdsvis varmeplanlægning, herunder projektgodkendelse og ekspropriationsadgang i udgangspunktet anvendelse.

Ifølge bemærkningerne til lov nr. 745 af 1. juni 2015 om ændring af lov om varmforsyning og byggeloven, jf. Folketings Tidende 2014-15, A, L 177 som fremsat, side 12, betragtes biogas typisk i forhold til levering til opgradering og injicering i naturgasnettet som et formål, der ikke er rumopvarmningsformål, og dermed ikke omfattet af lov om varmforsyning.

Den gældende bestemmelse i § 16 i lov om varmforsyning medfører, at der for de til en naturgasforsyning nødvendige fordelings- og distributionsanlæg, der skal levere naturgas til andre formål end rumopvarmning, kan der ved ekspropriation 1) erhverves ejendomsret til arealer, bygninger og indretninger samt tilbehør hertil, 2) endeligt eller midlertidigt pålægges indskrænkninger i ejernes rådighed eller erhverves ret til at udøve en særlig råden over fast ejendom, og 3) endeligt eller midlertidigt ske erhvervelse eller ophævelse af eller foretages begrænsninger i brugsrettigheder, servitutrettigheder samt andre rettigheder over fast ejendom. Det samme gør sig gældende for naturgasfordelings- og distributionsanlæg, der ikke har rumopvarmning som formål. Dette fremgår af den gældende bestemmelse i § 2, stk. 3, i lov om varmforsyning, der medfører, at kollektive varmforsyningsanlæg tillige omfatter distributionsnet til fremføring af naturgas. Ekspropriationsbestemmelsen i lov om varmforsyning indeholder imidlertid også hjemmel til, at der kan

eksproprieres til andre formål end rumopvarmning og forsyning med varmt vand, eksempelvis procesformål.

Den gældende bestemmelse i § 16, jf. § 17, stk. 1, i lov om varmforsyning medfører, at beslutningen om ekspropriation træffes af kommunalbestyrelsen. Den gældende bestemmelse i § 17, stk. 2, i lov om varmforsyning medfører, at bestemmelserne i lov om offentlige veje §§ 99-102 finder tilsvarende anvendelse ved ekspropriationens gennemførelse. Den gældende bestemmelse i § 17, stk. 3, i lov om varmforsyning medfører, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan, hvis der for samme anlæg skal ske ekspropriation i flere kommuner, bestemme, at ekspropriationen skal ske efter reglerne i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation af fast ejendom.

Tilslutning af opgraderingsanlæg er en udvidelse af distributionsystemet, men har ikke rumopvarmning til formål og er derfor ikke af begrebet kollektive varmforsyningsanlæg i lov om varmforsyning. Da ekspropriationsadgangen i lov om varmforsyning også finder anvendelse på de til en naturgasforsyning nødvendige fordelings- og distributionsanlæg, der skal levere naturgas til andre formål end rumopvarmning, kan der dermed eksproprieres for tilslutning af opgraderingsanlæg til distributionssystemet efter bestemmelserne i kapitel 3 i lov om varmforsyning.

For så vidt angår hjemmel til at iværksætte ekspropriation for tilslutning af opgraderingsanlæg, fremgår dette ikke af § 55 i dag, hverken på transmissions- eller distributionsniveau, selvom § 55, stk. 1, også omfatter ekspropriation for tilslutning af opgraderingsanlæg på transmissionsniveau.

Det foreslås, at der indsættes et nyt stykke § 55, stk. 2, om, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan tillade, at der iværksættes ekspropriation vedrørende fast ejendom til etablering og drift af de nødvendige opstrømsanlæg, når almenvellet kræver det.

Den foreslåede bestemmelse vil være en præcisering, der vil medføre, at hjemlen til at iværksætte ekspropriation for så vidt angår opstrømsanlæg fremadrettet vil fremgå entydigt af lov om naturgasforsyning frem for som hidtil at være indeholdt i den gældende bestemmelse i lovens § 55, stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse vil gøre brug af begrebet opstrømsanlæg efter den foreslåede nyaffattelse af § 6, nr. 20, som er samlebetegnelsen inklusive tilhørende tekniske infrastrukturindretninger som eksempelvis linjeventilstationer, målestationer og/eller kompressorstationer, uden at der herved er foretaget en udtømmende opremsning.

Med det foreslåede nye stykke i § 55, stk. 2, er det hensigten, at der med forslaget fremadrettet vil være en klar og entydig hjemmel til at iværksætte ekspropriation for opstrømsanlæg, som holdes adskilt fra hjemlen til at iværksætte ekspropriation for transmissionsanlæg. Hermed vil der være bedre overensstemmelse mellem EU-reglerne for gassektoren og dermed sondringen mellem transmission og opstrøm. For så vidt angår ansøgninger efter det foreslåede nye styk-

ke, og henset til at der med forslaget alene vil være tale om en præcisering, vil ansøgning om og tilladelse efter den foreslåede § 55, stk. 2, følge samme proces som den gældende § 55, stk. 1, jf. bemærkningerne til afsnit 2.3.1.1.

Der foreslås endvidere indsat et nyt stykke i § 55, stk. 3, om, at til etablering og drift af de nødvendige tilslutninger af opgraderingsanlæg til naturgasforsyningsnettet, jf. § 35 a, stk. 1, kan klima-, energi- og forsyningsministeren for tilslutning til transmissionsnettet eller kommunalbestyrelsen for tilslutning til distributionsnettet, når almenvellet kræver det, og når der efter § 35 a, stk. 1, er opnået ret til tilslutning, tillade, at der iværksættes ekspropriation vedrørende fast ejendom.

Det foreslåede nye stykke vil medføre, at der fremadrettet vil være en entydig og enkel hjemmel til at iværksætte ekspropriation for så vidt angår tilslutninger af opgraderingsanlæg, som i henhold til lovens § 35 a, stk. 1, har ret til tilslutning. Forslaget vil medføre, at såvel retten til tilslutning som hjemmel til at iværksætte ekspropriation genfindes i samme lovgivning.

For tilslutning af opgraderingsanlæg følger retten af lov om naturgasforsynings § 35 a, stk. 1, mens hjemmel til at iværksætte ekspropriation har været delt mellem lov om naturgasforsyning (transmissionsniveau) og lov om varmforsyning (distributionsniveau). Det bemærkes, at der i henhold til gældende ret er ekspropriationsadgang for tilslutninger på begge infrastrukturniveauer, da tilslutningerne i henhold til praksis skal ses som udvidelser af henholdsvis et transmissions- og/eller et distributionssystem. Lov om varmforsynings kapitel 2 om varmeplanlægning finder ikke anvendelse på tilslutning af opgraderingsanlæg.

Den foreslåede nye stk. 3 vil derfor dels udskille hjemlen til at iværksætte ekspropriation fra lov om naturgasforsynings § 55, stk. 1, for så vidt angår tilslutning af opgraderingsanlæg på transmissionsniveau, og dels udskille hjemlen til at iværksætte ekspropriation fra lov om varmforsynings kapitel 3 for så vidt angår tilslutning af opgraderingsanlæg på distributionsniveau.

Det er hensigten med forslaget at præcisere og samle en klar og entydig hjemmel til at iværksætte ekspropriation for tilslutninger efter erhvervelse af retten hertil i medfør af lov om naturgasforsynings § 35 a, stk. 1.

Til nr. 11

Den gældende bestemmelse i § 55, stk. 1, jf. stk. 2, i lov om naturgasforsyning medfører, at lov om fremgangsmåden vedrørende ekspropriation af fast ejendom finder anvendelse ved iværksættelse af ekspropriation i henhold til stk. 1 til etablering af de nødvendige naturgastransmissionsanlæg for transmissionsselskabers virksomhed.

Det foreslås, at henvisningen til »stk. 1« ændres til henvisning til både »stk. 1 og 2«. Det foreslås således, at iværksættelse af ekspropriation for så vidt angår lovforslagets § 1, nr.

10, vedrørende opstrømsanlæg (forslag til ny § 55, stk. 2) i henhold til praksis fortsat følger lov om fremgangsmåden vedrørende ekspropriation af fast ejendom.

Den foreslåede ændring af § 55, stk. 2, som med lovforslaget vil blive til § 55, stk. 4, vil medføre, at lov om fremgangsmåden vedrørende ekspropriation af fast ejendom fortsat finder anvendelse for så vidt angår iværksættelse af ekspropriation for opstrømsanlæg (forslag til ny § 55, stk. 2).

Det er hensigten at følge hidtidig praksis i forhold til, at ekspropriation på transmissionsniveau finder sted efter reglerne i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom (statslig ekspropriation), mens ekspropriation på distributionsniveau finder sted efter reglerne i lov om varmforsyning, der henviser til lov om offentlige veje (kommunal ekspropriation).

Til nr. 12

Den gældende bestemmelse i § 55, stk. 1, jf. stk. 2, i lov om naturgasforsyning medfører, at lov om fremgangsmåden vedrørende ekspropriation af fast ejendom finder anvendelse ved iværksættelse af ekspropriation til etablering af de nødvendige naturgastransmissionsanlæg for transmissionsselskabers virksomhed.

Tilslutning af opgraderingsanlæg er en udvidelse af transmissionssystemet og derefter omfattet af den gældende bestemmelse i § 55, stk. 1 og 2.

Den gældende bestemmelse i § 2, stk. 1, i lov om varmforsyning medfører, at anlæg til produktion og fremføring af naturgas som udgangspunkt ikke er omfattet af loven. Den gældende bestemmelse i § 2, stk. 3, i lov om varmforsyning medfører, at kollektive varmforsyningsanlæg tillige omfatter distributionsnet til fremføring af naturgas for så vidt angår lovens kapitel 2 og 3 om henholdsvis varmeplanlægning, herunder projektkodkendelse, og ekspropriationsadgang anvendelse.

Ifølge bemærkningerne til lov nr. 745 af 1. juni 2015 om ændring af lov om varmforsyning og byggeloven, jf. Folketingsstidende 2014-15, A, L 177 som fremsat, side 12, betragtes biogas typisk i forhold til levering til opgradering og injicering i naturgasnettet som et formål, der ikke er rumopvarmningsformål, og dermed ikke omfattet af lov om varmforsyning.

Den gældende bestemmelse i § 16 i lov om varmforsyning medfører, at der for de til en naturgasforsyning nødvendige fordelings- og distributionsanlæg, der skal levere naturgas til andre formål end rumopvarmning, kan der ved ekspropriation 1) erhverves ejendomsret til arealer, bygninger og indretninger samt tilbehør hertil, 2) endeligt eller midlertidigt pålægges indskrænkninger i ejernes rådighed eller erhverves ret til at udøve en særlig råden over fast ejendom, og 3) endeligt eller midlertidigt ske erhvervelse eller ophævelse af eller foretages begrænsninger i brugsrettigheder, servitutrettigheder samt andre rettigheder over fast ejendom. Det

samme gør sig gældende for naturgasfordelings- og distributionsanlæg, der ikke har rumopvarmning som formål. Dette fremgår af den gældende bestemmelse i § 2, stk. 3, i lov om varmforsyning, der medfører, at kollektive varmforsyningsanlæg tillige omfatter distributionsnet til fremføring af naturgas. Ekspropriationsbestemmelsen i lov om varmforsyning indeholder imidlertid også hjemmel til, at der kan eksproprieres til andre formål end rumopvarmning og forsyning med varmt vand, eksempelvis procesformål.

Den gældende bestemmelse i § 16, jf. § 17, stk. 1, i lov om varmforsyning medfører, at beslutningen om ekspropriation træffes af kommunalbestyrelsen. Den gældende bestemmelse i § 17, stk. 2, i lov om varmforsyning medfører, at bestemmelserne i lov om offentlige veje §§ 99-102 finder tilsvarende anvendelse ved ekspropriationens gennemførelse. Den gældende bestemmelse i § 17, stk. 3, i lov om varmforsyning medfører, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan, hvis der for samme anlæg skal ske ekspropriation i flere kommuner, bestemme, at ekspropriationen skal ske efter reglerne i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation af fast ejendom.

Tilslutning af opgraderingsanlæg er en udvidelse af distributionssystemet, men har ikke rumopvarmning til formål og er derfor ikke af begrebet kollektive varmforsyningsanlæg i lov om varmforsyning. Da ekspropriationsadgangen i lov om varmforsyning også finder anvendelse på de til en naturgasforsyning nødvendige fordelings- og distributionsanlæg, der skal levere naturgas til andre formål end rumopvarmning, kan der dermed eksproprieres for tilslutning af opgraderingsanlæg til distributionssystemet efter bestemmelserne i kapitel 3 i lov om varmforsyning.

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 55, stk. 5, om, at ved ekspropriation for tilslutninger til distributionsnettet efter stk. 3, finder reglerne i kapitel 3 i lov om varmforsyning anvendelse, og at ved ekspropriation for tilslutninger til transmissionsnettet efter stk. 3, finder reglerne i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom anvendelse.

Som konsekvens af forslaget om samling af hjemmel til at iværksætte ekspropriation for tilslutninger af opgraderingsanlæg, foreslås det således med det nye § 55, stk. 5, at reglerne om ekspropriation på transmissionsniveau fastholdes, så det fortsat vil være reglerne i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom, der finder anvendelse. Tilsvarende gør sig gældende for reglerne om eks-

propriation for gasinfrastruktur på distributionsniveau efter lov om varmforsyning.

Den foreslåede ændring vil fremadrettet medføre, at der for tilslutning af opgraderingsanlæg efter bestemmelsen i § 35 a, stk. 1, vil være én hjemmel vedrørende tilladelse til iværksættelse af ekspropriation.

Hvis der er tale om tilslutning på transmissionsniveau, vil reglerne for statslig ekspropriation finde anvendelse. Hvis der er tale om tilslutning på distributionsniveau, vil reglerne for kommunal ekspropriation finde anvendelse ved brug af de gældende regler i lov om varmforsyning.

Til § 2

Til nr. 1 og 2

Det fremgår af lov om Energinet, at § 2, stk. 2, 3. pkt., vedrører omfanget af Energinets opgaver, § 12, stk. 1, nr. 1 og 2, vedrører Energinet og virksomhedens helejede datterselskabers interne regnskabsføring, og § 13, stk. 1, 2. pkt., vedrører Energinets overskud. De nævnte bestemmelser i lov omtaler gasopstrømssystemer og gasopstrømssystemvirksomhed.

Som følge af den foreslåede nyaffattelse i lov om naturgasforsyning af § 6, nr. 20, om ændring af opstrømssystem til opstrømsanlæg, foreslås § 2, stk. 1, 3. pkt., § 12, stk. 1, nr. 1 og nr. 2 samt § 13, stk. 1, 2. pkt., ændret.

De foreslåede ændringer vil ikke have materiel betydning. Et gasopstrømssystem vil som gennemgået i bemærkningerne til forslaget § 1, nr. 2, fremadrettet alene skifte navn, så samlebetegnelsen for opstrømsrørledningsnet inklusive tilknyttede behandlingsanlæg fortsat omfatter det samme indhold, navnlig en integreret drift af opstrømsrørledningsnet og tilhørende behandlingsanlæg.

Den foreslåede ændring vil fremadrettet medføre, at et gasopstrømssystem benævnes som opstrømsanlæg.

Til § 3

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2020.

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, da lov om naturgasforsyning og lov om Energinet ikke gælder for Færøerne og Grønland.

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

DIREKTIVER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2019/692**af 17. april 2019****om ændring af direktiv 2009/73/EF om fælles regler for det indre marked for naturgas****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 194, stk. 2, under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter, under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹⁾, under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure³⁾, og ud fra følgende betragtninger:

- 1) Formålet med det indre marked for naturgas, som siden 1999 gradvis er blevet gennemført i Unionen, er at stille reelle valgmuligheder til rådighed for alle endelige kunder i Unionen, privatpersoner som erhvervsdrivende, åbne nye forretningsmuligheder, sørge for fair konkurrencevilkår, konkurrencedygtige priser, effektive investerings signaler og højere servicestandarder samt bidrage til forsyningssikkerhed og bæredygtighed.
- 2) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/55/EF⁴⁾ og direktiv 2009/73/EF⁵⁾ har bidraget væsentligt til skabelsen af det indre marked for naturgas.
- 3) Dette direktiv tilstræber at tackle hindringer for fuldførelsen af det indre marked for naturgas, som skyldes ikkeanvendelsen af Unionens markedsregler på gastransmissionslinjer til og fra tredjelande. Ændringerne i dette direktiv har til formål at sikre, at de regler, som gælder for gastransmissionslinjer, der forbinder to eller flere medlemsstater, ligeledes gælder for gastransmissionslinjer inden for Unionen til og fra tredjelande. Det vil skabe sammenhæng i den retlige ramme inden for Unionen og forhindre konkurrenceforvridning på det indre energimarked i Unionen og negativ indvirkning på forsyningssikkerheden. Det vil ligeledes øge gennemsigtigheden og give retssikkerhed for markedsdeltagerne, navnlig investorer i gasinfrastruktur og systembrugere, med hensyn til hvilke regler der gælder.
- 4) For at tage højde for fraværet af specifikke EU-regler for gastransmissionslinjer til og fra tredjelande inden datoen for dette direktivs ikrafttræden bør medlemsstaterne være i stand til at indrømme undtagelser fra visse bestemmelser i direktiv 2009/73/EF for sådanne gastransmissionslinjer, der er færdiggjort før datoen for nærværende direktivs ikrafttræden. Den relevante dato for anvendelsen af andre

adskillelsesmodeller end ejerskabsmæssig adskillelse bør tilpasses for gastransmissionslinjer til og fra tredjelande.

- 5) Rørledninger, der forbinder et olie- eller gasproduktionsanlæg i et tredjeland med et behandlingsanlæg eller med en endelig kystlandingsterminal i en medlemsstat, bør betragtes som opstrømsrørledningsnet. Rørledninger, der forbinder et olie- eller gasproduktionsanlæg i en medlemsstat med et behandlingsanlæg eller med en endelig kystlandingsterminal i et tredjeland, bør ikke betragtes som opstrømsrørledningsnet med henblik på dette direktiv, da det er usandsynligt, at sådanne rørledninger har væsentlig indvirkning på det indre energimarked.
- 6) Transmissionssystemoperatører bør frit kunne indgå tekniske aftaler med transmissionssystemoperatører eller andre enheder i tredjelande om spørgsmål vedrørende drift og sammenkobling af transmissionssystemer, forudsat at indholdet af sådanne aftaler er foreneligt med EU-retten.
- 7) Tekniske aftaler mellem transmissionssystemoperatører eller andre enheder om drift af transmissionslinjer bør forblive i kraft, forudsat at de overholder EU-retten og den nationale regulerende myndigheds relevante afgørelser.
- 8) Når sådanne tekniske aftaler er indgået, kræves der efter dette direktiv ikke indgåelse af en international aftale mellem en medlemsstat og et tredjeland eller en aftale mellem Unionen og et tredjeland om drift af den berørte gastransmissionslinje.
- 9) Anvendelsen af direktiv 2009/73/EF på gastransmissionslinjer til og fra tredjelande er fortsat begrænset til medlemsstaternes område. Hvad angår offshore-gastransmissionslinjer, bør direktiv 2009/73/EF finde anvendelse på søterritoriet i den medlemsstat, hvor det første sammenkoblingspunkt med medlemsstaternes net er beliggende.
- 10) Det bør være muligt for eksisterende aftaler indgået mellem en medlemsstat og et tredjeland om drift af transmissionslinjer at forblive i kraft i overensstemmelse med dette direktiv.
- 11) For så vidt angår aftaler eller dele af aftaler med tredjelande, som kan berøre Unionens fælles regler, bør der fastlægges en sammenhængende og gennemsigtig procedure, hvorved en medlemsstat på dennes anmodning kan gives tilladelse til at ændre, forlænge, tilpasse, forny eller indgå en aftale med et tredjeland om drift af en transmissionslinje eller et opstrømsrørledningsnet mellem denne medlemsstat og et tredjeland. Proceduren bør ikke forsinke dette direktivs gennemførelse, bør ikke berøre kompetencefordelingen mellem Unionen og medlemsstaterne og bør finde anvendelse på eksisterende og nye aftaler.
- 12) Hvis det er åbenbart, at genstanden for en aftale delvis henhører under Unionens kompetence og delvis under en medlemsstats kompetence, er det afgørende at sikre et tæt samarbejde mellem den pågældende medlemsstat og Unionens institutioner.
- 13) Kommissionens forordning (EU) 2015/703⁶⁾, Kommissionens forordning (EU) 2017/459⁷⁾, Kommissionens afgørelse 2012/490/EU⁸⁾, samt kapitel III, V, VI og IX og artikel 28 i Kommissionens forordning (EU) 2017/460⁹⁾ finder anvendelse på entrypunkter fra og exitpunkter til tredjelande med forbehold af den relevante nationale regulerende myndigheds relevante afgørelser, hvorimod Kom-

missionens forordning (EU) nr. 312/2014¹⁰⁾ udelukkende finder anvendelse på balanceringszoner inden for Unionens grænser.

- 14) For at vedtage afgørelser om tilladelse eller afslag på tilladelse for en medlemsstat til at ændre, forlænge, tilpasse, forny eller indgå en aftale med et tredjeland bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011¹¹⁾.
- 15) Målet for dette direktiv, nemlig at skabe sammenhæng i den retlige ramme inden for Unionen og samtidig forhindre konkurrenceforvridning på det indre energimarked i Unionen, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af dets omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå det mål.
- 16) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter¹²⁾ har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget.
- 17) Direktiv 2009/73/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændringer af direktiv 2009/73/EF

I direktiv 2009/73/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 2, nr. 17), affattes således:

»17) »sammenkoblingslinje«: transmissionslinje, som krydser en grænse mellem medlemsstater med det formål at forbinde disse medlemsstaters nationale transmissionssystem, eller en transmissionslinje mellem en medlemsstat og et tredjeland op til medlemsstaternes område eller den pågældende medlemsstats søterritorium«.

2) Artikel 9 ændres således:

a) Stk. 8, første afsnit, affattes således:

»8. Hvis transmissionssystemet den 3. september 2009 tilhørte en vertikalt integreret virksomhed, kan en medlemsstat beslutte ikke at anvende stk. 1. For så vidt angår den del af transmissionssystemet, der forbinder en medlemsstat med et tredjeland, mellem denne medlemsstats grænse og det første sammenkoblingspunkt med denne medlemsstats net, kan en medlemsstat, hvis transmissionssystemet den 23. maj 2019 tilhører en vertikalt integreret virksomhed, beslutte ikke at anvende stk. 1.«

a) Stk. 9 affattes således:

»9. Hvis transmissionssystemet den 3. september 2009 tilhørte en vertikalt integreret virksomhed, og der er indført ordninger, der sikrer transmissionssystemoperatørens uafhængighed mere effektivt end bestemmelserne i kapitel IV, kan en medlemsstat beslutte ikke at anvende denne artikels stk. 1.

For så vidt angår den del af transmissionssystemet, der forbinder en medlemsstat med et tredjeland, mellem denne medlemsstats grænse og det første sammenkoblingspunkt med denne medlemsstats net, hvis transmissions systemet den 23. maj 2019 tilhørte en vertikalt integreret virksomhed, og der er indført ordninger, der sikrer transmissionssystemoperatørens uafhængighed mere effektivt end bestemmelserne i kapitel IV, kan den pågældende medlemsstat beslutte ikke at anvende denne artikels stk. 1.«

3) Artikel 14, stk. 1, affattes således:

»1. Hvis transmissionssystemet den 3. september 2009 tilhørte en vertikalt integreret virksomhed, kan en medlemsstat beslutte ikke at anvende artikel 9, stk. 1, og at udpege en uafhængig systemoperatør på forslag af transmissionssystemejereren.

For så vidt angår den del af transmissionssystemet, der forbinder en medlemsstat med et tredjeland, mellem denne medlemsstats grænse og det første sammenkoblingspunkt med denne medlemsstats net, hvis transmissionssystemet den 23. maj 2019 tilhørte en vertikalt integreret virksomhed, kan den pågældende medlemsstat beslutte ikke at anvende artikel 9, stk. 1, og at udpege en uafhængig systemoperatør på forslag af transmissionssystemejereren.

Udpegningen af en uafhængig systemoperatør skal godkendes af Kommissionen.«

4) Artikel 34, stk. 4, affattes således:

»4. I tilfælde af grænseoverskridende tvister gælder tvistbilæggelsesordningen i den medlemsstat, der har jurisdiktion over det opstrømsrørledningsnet, hvortil der nægtes adgang. Når det pågældende net henhører under mere end én medlemsstat i grænseoverskridende tvister, skal de pågældende medlemsstater rådføre sig med hinanden for at sikre, at bestemmelserne i dette direktiv anvendes overensstemmende. Hvis opstrømsrørledningsnettet har sin oprindelse i et tredjeland og er koblet til mindst én medlemsstat, skal de pågældende medlemsstater rådføre sig med hinanden, og den medlemsstat, hvor det første entrypunkt til medlemsstaternes net er beliggende, skal rådføre sig med det pågældende tredjeland, hvor opstrømsrørledningsnettet har sin oprindelse, for at sikre, at dette direktiv finder ensartet anvendelse på medlemsstaternes område for så vidt angår det pågældende net.«

5) Artikel 36 ændres således:

a) Stk. 1, litra e), affattes således:

»e) undtagelsen må ikke være til skade for konkurrencen på de relevante markeder, der sandsynligvis vil blive berørt af investeringen, eller for, at det indre marked for naturgas fungerer effektivt, eller for, at de berørte regulerede systemer fungerer effektivt, eller for sikkerheden af naturgasforsyningen i Unionen.«

a) Stk. 3 affattes således:

»3. Den i kapitel VIII omhandlede regulerende myndighed kan fra sag til sag træffe afgørelse om den undtagelse, der er omhandlet i stk. 1 og 2.

Inden afgørelsen om undtagelsen vedtages, hører den nationale regulerende myndighed eller, hvis det er hensigtsmæssigt, en anden kompetent myndighed i den pågældende medlemsstat:

- a) de nationale regulerende myndigheder i de medlemsstater, hvis markeder sandsynligvis vil blive berørt af den nye infrastruktur, og
- a) de relevante myndigheder i de tredjelande, hvor den pågældende infrastruktur er tilsluttet Unionens net under en medlemsstats jurisdiktion og har sin oprindelse i eller ender i et eller flere tredjelande.

Hvis de hørte tredjelandsmyndigheder ikke besvarer høringen inden for en rimelig tidsramme eller en fastsat frist på højst tre måneder, kan den pågældende nationale regulerende myndighed vedtage den nødvendige afgørelse.«

- a) Stk. 4, andet afsnit, affattes således:

»Når alle de berørte regulerende myndigheder er nået til enighed om beslutningen om undtagelse inden for seks måneder, underretter de agenturet om denne beslutning. Hvis den berørte infrastruktur er en transmissionslinje mellem en medlemsstat og et tredjeland, kan den regulerende myndighed eller, hvis det er hensigtsmæssigt, en anden kompetent myndighed i den medlemsstat, hvor det første sammenkoblingspunkt med medlemsstaternes net er beliggende, inden afgørelsen om undtagelsen vedtages, høre den relevante nationale myndighed i det pågældende tredjeland, for at sikre, at dette direktiv finder ensartet anvendelse på medlemsstatens område og, hvis det er relevant, medlemsstatens søterritorium for så vidt angår den berørte infrastruktur. Hvis den hørte tredjelandsmyndighed ikke besvarer høringen inden for rimelig tid eller en fastsat frist på højst tre måneder, kan den pågældende nationale regulerende myndighed vedtage den nødvendige afgørelse.«

- 6) Artikel 41, stk. 1, litra c), affattes således:

»c) at samarbejde om grænseoverskridende forhold med den regulerende myndighed eller de regulerende myndigheder i de pågældende medlemsstater og med agenturet. Med hensyn til infrastruktur til og fra et tredjeland kan den regulerende myndighed i den medlemsstat, hvor det første sammenkoblingspunkt med medlemsstaternes net er beliggende, samarbejde med de relevante myndigheder i tredjelandet efter at have hørt de regulerende myndigheder i de øvrige berørte medlemsstater med henblik på at sikre, at dette direktiv anvendes ensartet på medlemsstaternes område for så vidt angår den pågældende infrastruktur.«

- 7) I artikel 42 tilføjes følgende stykke:

»6. De regulerende myndigheder eller, hvis det er hensigtsmæssigt, andre kompetente myndigheder kan høre og samarbejde med de relevante myndigheder i tredjelande med hensyn til drift af gasinfrastruktur til og fra tredjelande med henblik på at sikre, at dette direktiv anvendes ensartet på en medlemsstats område og søterritorium for så vidt angår den berørte infrastruktur.«

- 8) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 48a

Tekniske aftaler om drift af transmissionslinjer

Dette direktiv berører ikke transmissionssystemoperatørers eller andre økonomiske aktørers mulighed for at opretholde eller indgå tekniske aftaler om spørgsmål vedrørende drift af transmissionslinjer mellem en medlemsstat og et tredjeland, for så vidt disse aftaler er forenelige med EU-retten og relevante afgørelser

truffet af de nationale regulerende myndigheder i de berørte medlemsstater. De regulerende myndigheder i de berørte medlemsstater underrettes om sådanne aftaler.«

9) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 49a

Undtagelser vedrørende transmissionslinjer til og fra tredjelande

1. Hvad angår gas transmissionslinjer mellem en medlemsstat og et tredjeland færdiggjort før den 23. maj 2019, kan den medlemsstat, hvor det første sammenkoblingspunkt for en sådan transmissionslinje med medlemsstaternes net er beliggende, beslutte at fravige artikel 9, 10, 11 og 32 samt artikel 41, stk. 6, 8 og 10, for de dele af en sådan gastransmissionslinje, der er beliggende på dens område og søterritorium, af objektive grunde, såsom at muliggøre genindvinding af den foretagne investering eller af hensyn til forsyningssikkerheden, forudsat at undtagelsen ikke vil være til skade for konkurrencen på det indre marked for naturgas eller for, at dette fungerer effektivt, eller for forsyningssikkerheden i Unionen.

Undtagelsen skal være tidsbegrænset til op til 20 år på grundlag af en objektiv begrundelse, som kan fornyes, hvis det er berettiget, og kan være underlagt betingelser, som bidrager til at opfylde ovenstående betingelser.

Sådanne undtagelser finder ikke anvendelse på transmissionslinjer mellem en medlemsstat og et tredjeland, som er forpligtet til at gennemføre dette direktiv, og som har gennemført dette direktiv i sin retsorden i henhold til en aftale, der er indgået med Unionen.

2. Hvis den pågældende transmissionslinje er beliggende på mere end én medlemsstats område, er det medlemsstaten på det område, hvor det første sammenkoblingspunkt med medlemsstaternes net er beliggende, der træffer afgørelse om, hvorvidt der skal indrømmes en undtagelse for transmissionslinjen, efter at have hørt alle berørte medlemsstater.

Kommissionen kan på de berørte medlemsstaters anmodning beslutte at optræde som observatør i høringen mellem den medlemsstat, på hvis område det første sammenkoblingspunkt er beliggende, og tredjelandet vedrørende ensartet anvendelse af dette direktiv på den medlemsstats område og søterritorium, hvor det første sammenkoblingspunkt er beliggende, herunder om indrømmelse af undtagelser for sådanne transmissionslinjer.

3. Afgørelser i henhold til stk. 1 og 2 vedtages senest den 24. maj 2020. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om eventuelle sådanne afgørelser og offentliggør dem.

Artikel 49b

Bemyndigelsesprocedure

1. Uden at det berører andre forpligtelser i henhold til EU-retten og kompetencefordelingen mellem Unionen og medlemsstaterne kan eksisterende aftaler mellem en medlemsstat og et tredjeland om drift af en transmissionslinje eller et opstrømsrørledningsnet forblive i kraft, indtil en efterfølgende aftale mellem Unionen og det samme tredjeland træder i kraft, eller indtil proceduren i denne artikels stk. 2-15 finder anvendelse.

2. Uden at det berører kompetencefordelingen mellem Unionen og medlemsstaterne, giver en medlemsstat skriftligt Kommissionen meddelelse herom, hvis den agter at indlede forhandlinger med et tredje-

land med henblik på at ændre, forlænge, tilpasse, forny eller indgå en aftale med et tredjeland om drift af en transmissionslinje for så vidt angår spørgsmål, som helt eller delvis falder ind under dette direktivs anvendelsesområde.

En sådan meddelelse skal omfatte den relevante dokumentation og en angivelse af de bestemmelser, der skal tages op under forhandlingerne eller genforhandles, forhandlingernes mål og eventuelle andre relevante oplysninger og fremsendes til Kommissionen mindst fem måneder inden den påtænkte indledning af forhandlinger.

3. I forlængelse af enhver meddelelse i henhold til stk. 2 bemyndiger Kommissionen den berørte medlemsstat til at indlede formelle forhandlinger med et tredjeland for den del, der kan berøre Unionens fælles regler, medmindre den finder, at indledning af sådanne forhandlinger vil:

- a) være i strid med EU-retten ud over den uforenelighed, der skyldes kompetencefordelingen mellem Unionen og medlemsstaterne
- a) være til skade for funktionen af det indre marked for naturgas, konkurrencen eller forsyningssikkerheden i en medlemsstat eller i Unionen
- a) undergrave målene for Unionens igangværende forhandlinger med et tredjeland om mellemstatslige aftaler
- b) være diskriminerende.

4. Når Kommissionen foretager vurderingen i henhold til stk. 3, tager den hensyn til, om den påtænkte aftale vedrører en transmissionslinje eller en opstrømsrørledning, som bidrager til diversifikation af naturgasforsyninger og

-leverandører gennem nye naturgaskilder.

5. Kommissionen vedtager inden for 90 dage efter modtagelsen af den meddelelse, der er omhandlet i stk. 2, en afgørelse om bemyndigelse eller afslag på bemyndigelse til en medlemsstat til at indlede forhandlinger med henblik på at ændre, forlænge, tilpasse, forny eller indgå en aftale med et tredjeland. Hvis der er behov for yderligere oplysninger for at kunne vedtage en afgørelse, løber perioden på 90 dage fra datoen for modtagelsen af sådanne yderligere oplysninger.

6. Hvis Kommissionen vedtager en afgørelse om afslag på bemyndigelse til en medlemsstat til at indlede forhandlinger om at ændre, forlænge, tilpasse, forny eller indgå en aftale med et tredjeland, underretter den berørte medlemsstat herom og giver en begrundelse herfor.

7. Afgørelser om bemyndigelse eller afslag på bemyndigelse til en medlemsstat til at indlede forhandlinger med henblik på at ændre, forlænge, tilpasse, forny eller indgå en aftale med et tredjeland vedtages ved hjælp af gennemførelsesretsakter efter proceduren i artikel 51, stk. 2.

8. Kommissionen kan yde vejledning og kan anmode om medtagelse af særlige bestemmelser i den påtænkte aftale for at sikre forenelighed med EU-retten i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2017/684 (*).

9. Kommissionen holdes underrettet om fremskridtene i og resultaterne af forhandlingerne om at ændre, forlænge, tilpasse, forny eller indgå en aftale hele vejen gennem sådanne forhandlinger forskellige faser og kan anmode om at deltage i sådanne forhandlinger mellem medlemsstaten og tredjelandet i overensstemmelse med afgørelse (EU) 2017/684.

10. Kommissionen underretter Europa-Parlamentet og Rådet om de afgørelser, der vedtages i henhold til stk. 5.
11. Inden en aftale med et tredjeland undertegnes, underretter den pågældende medlemsstat Kommissionen om resultatet af forhandlingerne og fremsender teksten til den forhandlede aftale til Kommissionen.
12. Kommissionen vurderer efter modtagelsen af meddelelsen i henhold til stk. 11 den forhandlede aftale i henhold til stk. 3. Finder Kommissionen, at forhandlingerne har ført til en aftale, som overholder stk. 3, bemyndiger den medlemsstaten til at undertegne og indgå aftalen.
13. Kommissionen vedtager inden for 90 dage efter modtagelsen af den anmodning, der er omhandlet i stk. 11, en afgørelse om bemyndigelse eller afslag på bemyndigelse til medlemsstaten til at undertegne og indgå aftalen med et tredjeland eller en afgørelse om afslag på bemyndigelse til en medlemsstat til at undertegne og indgå aftalen med et tredjeland. Hvis der er behov for yderligere oplysninger for at vedtage en afgørelse, løber perioden på 90 dage fra datoen for modtagelsen af sådanne yderligere oplysninger.
14. Hvis Kommissionen vedtager en afgørelse om bemyndigelse til en medlemsstat til at undertegne og indgå aftalen med et tredjeland i henhold til stk. 13, underretter den berørte medlemsstat Kommissionen om aftalens indgåelse og ikrafttræden og om eventuelle efterfølgende ændringer i aftalens status.
15. Hvis Kommissionen vedtager en afgørelse om afslag på bemyndigelse til en medlemsstat til at undertegne og indgå aftalen med et tredjeland i henhold til stk. 13, underretter den den pågældende medlemsstat herom og giver en begrundelse herfor.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2017/684 af 5. april 2017 om indførelse af en mekanisme for udveksling af oplysninger vedrørende mellemstatslige aftaler og ikkebindende instrumenter mellem medlemsstaterne og tredjelande på energiområdet og om ophævelse af afgørelse nr. 994/2012/EU (EUT L 99 af 12.4.2017, s. 1).«

Artikel 2

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 24. februar 2020, uden at dette berører eventuelle undtagelser i henhold til artikel 49a i direktiv 2009/73/EF. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen.

Uanset første afsnit har indlandsmedlemsstater, som ikke har nogen geografiske grænser med tredjelande og ingen transmissionslinjer med tredjelande, ikke pligt til at sætte foranstaltninger, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv, i kraft.

Uanset første afsnit har Cypern og Malta som følge af deres geografiske situation ikke pligt til at lade foranstaltninger, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv, træde i kraft, så længe de ikke har nogen infrastruktur, som forbinder dem med tredjelande, herunder opstrømsrørledninger.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 17. april 2019.

På Europa-Parlamentets

vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets

vegne

G. CIAMBA

Formand

- 1) EUT C 262 af 25.7.2018, s. 64.
- 2) EUT C 361 af 5.10.2018, s. 72.
- 3) Europa-Parlamentets holdning af 4.4.2019 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 15.4.2019.
- 4) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/55/EF af 26. juni 2003 om fælles regler for det indre marked for naturgas (EUT L 176 af 15.7.2003, s. 57).
- 5) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/73/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for naturgas og om ophævelse af direktiv 2003/55/EF (EUT L 211 af 14.8.2009, s. 94).
- 6) Kommissionens forordning (EU) 2015/703 af 30. april 2015 om fastsættelse af netregler om interoperabilitet og dataudveksling (EUT L 113 af 1.5.2015, s. 13).
- 7) Kommissionens forordning (EU) 2017/459 af 16. marts 2017 om fastsættelse af en netregel om kapacitetstildelingsmekanismer i gastransmissionssystemer og ophævelse af forordning (EU) nr. 984/2013 (EUT L 72 af 17.3.2017, s. 1).
- 8) Kommissionens afgørelse 2012/490/EU af 24. august 2012 om ændring af bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2009 om betingelserne for adgang til naturgastransmissionsnet (EUT L 231 af 28.8.2012, s. 16).
- 9) Kommissionens forordning (EU) 2017/460 af 16. marts 2017 om fastsættelse af en netregel for harmoniserede transmissionstarif strukturer for gas (EUT L 72 af 17.3.2017, s. 29).
- 10) Kommissionens forordning (EU) nr. 312/2014 af 26. marts 2014 om en netregel for balancering af gastransmissionsnet (EUT L 91 af 27.3.2014, s. 15).
- 11) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).
- 12) EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om naturgasforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1127 af 5. september 2018, som ændret ved § 2 i lov nr. 466 af 18. maj 2011 og § 3 i lov nr. 494 af 1. maj 2019, foretages følgende ændringer:

1. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/73/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for naturgas og om ophævelse af direktiv 2003/55/EF, EU-Tidende 2009, nr. L 211, side 94, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF, EU-Tidende 2009, nr. L 140, side 16, som ændret ved Rådets direktiv 2013/18/EU af 13. maj 2013 om tilpasning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 230, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/1513/EU af 9. september 2015 om ændring af direktiv 98/70/EF om kvaliteten af benzin og dieselolie og om ændring af direktiv 2009/28/EF om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder, EU-Tidende 2015, nr. L 239, side 1.

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/73/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for naturgas og om ophævelse af direktiv 2003/55/EF, EU-Tidende 2009, nr. L 211, side 94, som ændret ved direktiv 2019/692/EU af 17. april 2019 om ændring af direktiv 2009/73/EF om fælles regler for det indre marked for naturgas, EU-Tidende 2019, nr. L 117, side 1, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF, EU-Tidende 2009, nr. L 140, side 16, som ændret ved Rådets direktiv 2013/18/EU af 13. maj 2013 om tilpasning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 230, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/1513/EU af 9. september 2015 om ændring af direktiv 98/70/EF om kvaliteten af benzin og dieselolie og om ændring af direktiv 2009/28/EF om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder, EU-tidende 2015, nr. L 239, side 1.«

§ 6. I denne lov forstås ved følgende:

1)-19)...

20) Opstrømssystem: Opstrømsrørledningsnet og tilknyttet behandlingsanlæg på land, der drives som et samlet system.

§ 6. I denne lov forstås ved følgende:

1)-26)...27) Transit: Transport af naturgas gennem det danske transmissionsnet med henblik på levering til kunder uden for Danmark.

§ 12. Et transmissionsselskab skal

1)-2)...

3) varetage forsyningssikkerheden i Danmark,

4)-7)...

Stk. 2. Et transmissionsselskab kan indgå aftaler om kapacitet, som forbeholdes forsyningssikkerhed for transit.

Stk. 3.

2. § 6, nr. 20, affattes således:

»20) Opstrømsanlæg: Opstrømsrørledningsnet og tilknyttet behandlingsanlæg på land, der drives samlet.«

3. § 6, nr. 27, ophæves.

Nr. 28 bliver herefter nr. 27.

4. I § 12, stk. 1, nr. 3, ændres »varetage forsyningssikkerheden« til: »varetage opgaver vedrørende forsyningssikkerheden«

5. § 12 stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* Aftaler i medfør af stk. 1, nr. 4, der vedrører drift af transmissionsforbindelser mellem Danmark og et land uden

§ 21. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter efter forelæggelse for et af Folketinget nedsat udvalg regler for adgang til opstrømsrørledningsnet og opstrømssystemer, herunder faciliteter, som yder tekniske tjenester i forbindelse med sådan adgang, bortset fra de dele af sådanne net og faciliteter, der benyttes til lokale produktionsaktiviteter ved et felt, hvor gassen produceres.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om bilæggelse af tvister vedrørende adgang til opstrømsrørledningsnet og opstrømssystemer.

§ 37 d. Energinet og denne virksomheds helejede datterselskaber kan i priserne for de aktiviteter, som varetages i medfør af § 2, stk. 2 og 3, i lov om Energinet indregne nødvendige omkostninger, herunder til indkøb af energi, lønninger, tjenesteydelser, administration, vedligeholdelse, andre driftsomkostninger og afskrivninger, samt nødvendig forrentning af virksomhedens kapital. Denne bestemmelse gælder ikke for distributions-, lager-, opstrømsrørlednings- og opstrømssystemvirksomhed.

Stk. 2. ...

§ 41 b. ...

§ 55. Til etablering af de nødvendige naturgastransmissionsanlæg for transmissionselskabers virksomhed kan klima-, energi- og forsyningsministeren, når almenvellet kræver det, tillade, at der iværksættes ekspropriation vedrørende fast ejendom.

for Den Europæiske Union, skal anmeldes til Forsyningstilsynet.«

6. I § 21, stk. 1 og 2, ændres »opstrømssystemer« til: »opstrømsanlæg«.

7. I § 37 d, stk. 1, 2. pkt., ændres »opstrømssystemvirksomhed« til: »opstrømsanlægsvirksomhed«.

8. Efter § 41 b indsættes i *kapitel 7*:

»**§ 41 c.** Forsyningstilsynet kan til energireguleringsmyndigheder i lande omfattet af Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, til Den Europæiske Unions Agentur for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder og til Europa-Kommissionen videregive oplysninger, som er omfattet af Forsyningstilsynets tavshedspligt efter forvaltningsloven, i det omfang det er nødvendigt for varetagelsen af Forsyningstilsynets, den modtagende energireguleringsmyndigheds, agenturets eller Europa-Kommissionens opgaver.

Stk. 2. Ved videregivelse efter stk. 1 skal Forsyningstilsynet betinge videregivelsen af, at oplysningerne

- 1) er omfattet af en tavshedspligt hos modtageren, som svarer til den, Forsyningstilsynet er undergivet efter forvaltningsloven, og
- 2) kun kan videregives af modtageren med udtrykkeligt samtykke fra Forsyningstilsynet, til det formål, som samtykket omfatter, og til personer, der er omfattet af en tavshedspligt, som svarer til den, Forsyningstilsynet er undergivet efter forvaltningsloven.«

9. I § 55, stk. 1, ændres »Til etablering af de nødvendige naturgastransmissionsanlæg for transmissionselskabers virksomhed« til: »Til etablering og drift af de nødvendige naturgastransmissionsanlæg «.

10. I § 55 indsættes efter stk. 1 som nye stykker:

»*Stk. 2.* Til etablering og drift af de nødvendige opstrømsanlæg kan klima-, energi- og forsyningsministeren, når almenvellet kræver det, tillade, at der iværksættes ekspropriation vedrørende fast ejendom.

Stk. 2. Ekspropriation i henhold til stk. 1 finder sted efter reglerne i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom.

§ 12. Energinet og virksomhedens helejede datterselskaber skal i deres interne regnskabsføring med henblik på at undgå forskelsbehandling, krydssubsidiering og konkurrenceforvridning

2) specificere indtægter fra ejerskab af transmissions- og distributionsnet, lagerfaciliteter, gasopstrømsrørledningsnet og gasopstrømssystemer samt olierørledning og separationsfaciliteter.

Stk. 3. Til etablering og drift af de nødvendige tilslutninger af opgraderingsanlæg til naturgasforsyningsnettet, jf. § 35 a, stk. 1, kan klima-, energi- og forsyningsministeren for tilslutning til transmissionsnettet eller kommunalbestyrelsen for tilslutning til distributionsnettet, når almentilstanden kræver det, og når der efter § 35 a er opnået ret til tilslutning, tillade, at der iværksættes ekspropriation vedrørende fast ejendom.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 4.

11. I § 55, *stk. 2*, der bliver *stk. 4*, ændres »stk. 1« til: »stk. 1 og 2«.

12. I § 55 indsættes som *stk. 5*:

»*Stk. 5.* Ved ekspropriation for tilslutninger til distributionsnettet efter *stk. 3*, finder reglerne i kapitel 3 i lov om varmforsyning anvendelse. Ved ekspropriation for tilslutninger til transmissionsnettet efter *stk. 3*, finder reglerne i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom anvendelse.«

§ 2

I lov om Energinet, jf. lovbekendtgørelse nr. 997 af 27. juni 2018, som ændret ved § 1 i lov nr. 494 af 1. maj 2019, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres » gasopstrømssystemvirksomhed« til: »gasopstrømsanlægsvirksomhed«.

2. I § 12, *stk. 1, nr. 2*, ændres »gasopstrømssystemer« til: »gasopstrømsanlæg«.